

Sreda, 14. septembar 2005.

Svedok Vojislav Šešelj.

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.07 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Najs (Nice), dozvolite mi da vas pitam kolika je vaša procena, koliko vam vremena treba za ostatak unakrsnog ispitivanja?

TUŽILAC NAJS: Nadam se da ću da završiti sa krajem sutrašnjeg radnog dana. To u izvesnoj meri zavisi i od dužine odgovora svedoka. A možda ću ja, jednostavno, da odlučim da stvari privedem kraju. Što duži budu njegovi odgovori, pokrićemo manje tema, ali, u svakom slučaju, učiniću sve šta mogu.

SUDIJA ROBINSON: Hvala, gospodine Najs. Izvolite, nastavite s unakrsnim ispitivanjem.

SVEDOK ŠEŠELJ: Gospodine Robinson (Robinson), mogu li da vam kažem nešto vrlo kratko? Pre nekoliko dana gospodin Najs je tražio konkretne dokaze o dve stvari. Ja sam o Srebrenici govorio ranije, o zločinu u Srebrenici i da sam ranije objašnjavao svoje napade na gospodina Miloševića. Ja sam sada doneo te konkretne dokaze. I ja sam spreman da ih izložim, to su obeleženi citati, vrlo kratki, u ovim knjigama i u stanju sam da knjige predam Sudu ukoliko ste vi raspoloženi. To je predamnom ovde.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Šešelj, dozvolite obema stranama, Tužilaštvu i optuženom, da dobiju kopije vaših dokumenata koji, prema vašim rečima, potvrđuju vaš iskaz i onda će obe strane da odluče kako da to iskoriste. Jeste li shvatili? Ako optuženi želi to da koristi, on to može da koristi u svom dodatnom ispitivanju. Ukoliko gospodin Najs to želi da iskoristi, on to može da koristi u svom unakrsnom ispitivanju.

SVEDOK ŠEŠELJ: U tom slučaju, gospodine Robinson, vaša služba bi to trebala da preuzme, citati su svi obeleženi i da prevedu samo te delove koji su obeleženi. Sve, u obe grupe knjiga je sve obeleženo i kratki su citati, oni to mogu u toku dana sve prevesti. Ja ne znam koji je drugi način, jer ja to nisam u stanju da uradim. Ako vi naredite vašim poslužiteljima da to odmah preuzmu, onda to u toku dana može biti odmah stavljeno na raspolaganje gospodinu Miloševiću i gospodinu Najsu.

SUDIJA ROBINSON: Da, to ćemo da uradimo.

TUŽILAC NAJS: To će da bude od velike pomoći. Što ranije dobijemo fotokopije, to ću ranije da budem u stanju da identifikujem da li imam pitanja u vezi s tim.

SUDIJA ROBINSON: Dobro, u svakom slučaju na stranama je da odluče u vezi s tim, gospodine Šešelj.

TUŽILAC NAJS: Dobro, molim onda da se te knjige predaju meni i ja ću da organizujem da se to iskopira za mene i za optuženog, već, verovatno, za pola sata.

SUDIJA ROBINSON: Hvala, gospodine Najs, to će da bude od pomoći. Molim sudskog poslužitelja da knjige preda tužiocu.

SVEDOK ŠEŠELJ: Te četiri knjige su sa karakterističnim mesima gde je objašnjavam napade na gospodina Miloševića, a ove tri knjige sadrže

karakteristična mesta gde ja mnogo ranije govorim o zločinu u Srebrenici, pa da se ne pomešaju.

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, gospodine Najs.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A sada bih želeo da pogledamo još jedan insert iz vašeg intervjua za emisiju "Smrt Jugoslavije" (The Death of Yugoslavia). Za prevodioce, to je 25F. Molim da se pusti film. Nemamo tona. I dalje nemamo tona.

SUDIJA ROBINSON: Molim da počnemo ispočetka.

TUŽILAC NAJS: Ponovo, molim.

(Video snimak)

Vojislav Šešelj: *Milošević je mnogo pomogao Karadžću, u to nema nikakve sumnje. I da nije bilo Miloševićeve pomoći, ko zna kako bi sve to izgledalo sa Republikom Srpskom i Republikom Srpskom Krajinom. Ali mnoge stvari su se još 1991. godine izmicala Miloševićevoj kontroli. On je uvek kočio. Kočio proglašenje republike, kočio proglašenje autonomije Srpske Krajine i tako dalje. On je kočio i po pitanju Bosne i Hercegovine, kočio proglašenje posebne republike, kočio mnoge druge inicijative koje su tamo išle i mnoge stvari nije uspeo da zaustavi. Međutim, pomoć je davao i pomoć je neprekidno pružao i to je činjenica. I da nije bilo Miloševićeve pomoći, ko zna kako bi sve to izgledalo. Međutim, Milošević se uvek trudio da instalise i svoje ljude na ključnim mestima da bi lakše kontrolisao. Njemu se nikad nije sviđao Karadžićev nacionalizam, obnavljanje srpskih tradicija i tako dalje. I uvek je to pokušavao da spreči.*

(Kraj video snimka)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste čuli reči koje su izrečene?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Da

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je to mesto na kome vi govorite istinu?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Pa postoji jedna stvar koja je pre-naglašena u ovom tekstu. Prenaglašena je personifikacija. Kad ja kažem "Milošević je pomagao Karadžiću", ja govori, zapravo, Republika Srbija odnosno vlast u Republici Srbiji je pomagala vlasti u Republici Srpskoj. Takva vrsta personifikacije bila je uobičajena u srpskom političkom životu. I to treba imati u vidu. I tu stver treba posmatrati u kontekstu u kome je izgovorena. Ta personifikacija je bila veoma rasprostranjena, uobičajena, ali je tačno to da je vlast u Srbiji, pa i gospodin Milošević pomago i Republiku Srpsku i Republiku Srpsku Krajinu. Svaki Srbin je pomagao koliko je mogao. Onaj ko je odbio da pomaže bio je srpski veleizdajnik, to nema nikakve sumnje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dobro, to je jedna stvar. Ovde, između ostalog, vi kažete da je optuženi Milošević kočio proglašavanje nacije. Zatim, pri kraju, vi kažete da nije voleo Karadžićev nacionalizam, obnavljanje srpskih tradicija i da je to uvek pokušavao da spreči. Šta se to Miloševiću nije sviđalo u Karadžićevom nacionalizmu?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Pa ja ovde dajem jednu opštu ocenu. Šta se to gospodinu Miloševiću nije sviđalo kod gospodina Karadžića, to biste, pre svega, trebali da pitate gospodina Miloševića. Ovo je moj utisak, moj stav kao posmatrača njihovih međusobnih odnosa. Mogu vam dati jedan karakterističan primer. Gospodin Milošević je neprekidno zastupao partizanske tradicije u političkom životu u Srbiji. Gospodin Karadžić je bio pristalica četničkih tradicija. Na toj osnovi vođen je građanski rat u Jugoslaviji među samim Srbima u toku Drugog svetskog rata. Dva antifašistička pokreta više su energije potrošili u međusobim sukobima nego u borbi protiv Nemaca i nemačkih slugu. To su, dakle, te osnovne dimenzije o kojima ja govorim. Ali konkretno, ipak, ne bih mogao, ja dajem, ipak, jednu političku ocenu i tačno je to da je neprekidno bilo trvenja između gospodina Miloševića i gospodina Karadžića.

SUDIJA BONOMI: Gospodine Šešelj, objasnite mi, molim vas, šta mislite kad kažete "parizanske tradicije"?

SVEDOK ŠEŠELJ: Pa vidite, u Drugom svetskom ratu na prostoru bivše Jugoslavije postojala su dva antifašistička pokreta, parizanski i četnički. Partizanski je bio pod vođstvom komunista, a četnički je bio pod kontrolom emigrantske Jugoslovenske vlade koja je boravila u Londonu (London). I taj četnički je uglavnom nacionaliste obuhvatao, bilo srpske bilo jugoslovenske, a komunisti su želeli da iskoriste borbu protiv okupatora, da u isti mah provedu komunističku revoluciju i, na žalost, u tome su uspeli.

SUDIJA BONOMI: Hvala.

TUŽILAC NAJS: Molim da se insertu i transkriptu da dokazni broj.

sekretar: To će da bude dokazni predmet 888.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Šešelj, kad vi kažete da mu se nikad nije sviđao Karadžićev nacionalizam, vi time ne kažete da on sam nije bio nacionalista, nego, jednostavno, da mu se nije sviđala ona vrsta nacionalizma koju je pokazivao Karadžić.

SVEDOK ŠEŠELJ: Gospodine Robinson, ja ovde implicitno kažem da gospodin Milošević nije bio nacionalista, a Radovan Karadžić jeste nacionalista. I zašto mi je Radovan Karadžić uvek bio politički bliži od gospodina Miloševića. Ja sam tu vrlo jasno opredeljen. U sukobu između Miloševića i Karadžića, ja sam redovno na strani Karadžića. Mada je i između mene i Karadžića bilo problema, jer Karadžić je bio politički bliži Koštunci, Đinđiću i grupi starih disidenata, beogradskih intelektualaca, s kojima sam ja imao određena trvenja, čak sukobe, tako da su to veoma komplikovani politički odnosi. Mi nikada nismo bili jedan politički ideološki blok, uvek je tu bilo i unutrašnjih trvenja.

SUDIJA ROBINSON: U čemu je suština nacionalizma koji su zastupali Karadžić i vi?

SVEDOK ŠEŠELJ: Pa u čemu je suština? Odbrana srpskih nacionalnih interesa. Uvek je moj nacionalizam bio dublji i fundiraniji od Karadžićevog nacionalizma. Znače, ja sam bio uvek radikalniji od Karadžića, po mnogim pitanjima. Ali naša orijentacija je nacionalistička što znači zaštita srpskih nacionalnih interesa, s tim što sam ja za globalni projekat Velike Srbije, a gospodin Karadžić nije nikad bio za Veliku Srbiju. On je htio jednu zajednicu srpskih zemalja u kojoj bi bila Srbija, Crna Gora, Republika Srpska, Republika Srpska Krajina i on je u jednom trenutku i svoju partiju transformisao u Srpsku demokratsku stranku srpskih zemalja. To sam i ja htio prihvatiti, ali je moj maksimalni cilj Velika Srbija.

SUDIJA ROBINSON: Hvala. Hvala, gospodine Šešelji. Hvala na objašnjenju. Gospodine Najs.

TUŽILAC NAJS: Ja ću se verovatno sutra nešto detaljnije da se bavim pitanjem Velike Srbije. Molim, dakle, da se ovom insertu da dokazni broj.

SUDIJA ROBINSON: Već je dobio.

TUŽILAC NAJS: Izvinjavam se. Idemo, onda, dalje. Za prevodioce, to je 25H. Molim da se podeli transkript video snimka. To je, čini mi se, jedan amaterski video snimak ...

(Video snimak)

novinar: Kraj ožujka (mart), a godina 1995., Vojislav Šešelji govori okupljenim Srbima iz Gline samo četiri mjeseca pre početka akcije "Oluja".

Vojislav Šešelj: *Verovali smo Miloševiću 1991. godine i 1992. godine. Uostalom, Slobodan Milošević je tada pomogo zapadne srpske zemlje i Srpsku Krajinu i Republiku Srpsku. Uz njegov upomoć uspostavljene su Srpska Krajina i Republika Srpska. Uostalom, nama, srpskim radikalima, je dao oružje za 30.000 dobrovoljaca koje smo upućivali na skoro sve frontove kad je bilo najpotrebnije, pa nam davao autobuse, uniforme, celu kasarnu u Bujanj Potoku stavio na raspolaganje Srpskoj radikalnoj stranci za dobrovoljce i mi mu to nismo zaboravili. Pa kad smo prvih dana rata posle bitke u Borovu Selu preko Dunava prebacivali, noću, splavovima oružje u Istočnu Slavoniju, oružje koje smo dobijali iz policijskih magacina i magacina Teritorijalne odbrane Srbije uz Miloševićevu naredbu i odužili smo se Miloševiću, podržali smo ga kad mu je bilo najteže. Plan Z4, Zagreb 4, pa već u startu poniženje za srpski narod. Kakve veze ima Zagreb s nama Srbima? Ako je to plan Z4, nek se primeni u Zagrebu. Nek Zagreb cepaju i dele. Ne može ni jedan plan sa srpske strane biti prihvaćen koji predviđa integraciju Srpske Krajine u Hrvatsku. A mi smo, srpski radikali, 3.500 srpskih dobrovoljaca uputili na zapad Like kod Divosela, Čitluka i Počitelja. On će verovatno da udari na Zapadnu Slavoniju, ako se odluči na ili možda na Slunj da se poveže sa petim korpusom, ako Srbi prethodno ne unište peti korpus. Ali ...*

(Kraj video snimka)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možda bismo to mogli da pustimo do kraja, ali je bolje ako sada zaustavimo i kasnije pogledamo ostatak trake. U to vreme, u martu 1995. godine, kakav je bio vaš odnos sa optuženim. Dobar, loš, neutralan?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Bio je krajnje neprijateljski. Ja sam 29. januara 1995. godine izašao iz zatvora u Beogradu u kome sam bio četiri meseca. U martu već imam veliku turneju po zapadnim delovima Republike Srpske Krajine. Ja naslućujem da se sprema hrvatski napad na Srpsku Krajinu. Neke podatke sam već dobio, da su angažovani Amerikanci. Američka ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Mene je, naime, zanimalo samo kakav je bio vaš odnos. Ako sada pogledamo prvi deo ovoga šta ste govorili, pogledaćemo kasnije i ostatak, ali lakše ćemo da radimo ako idemo deo po deo. Vi tu iznosite niz činjenica o optuženom, o tome da je u to vreme pomagao zapadnim srpskim zemljama, da vam je dao oružje za 30.000 dobrovoljaca. Da li je to bilo tačno?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ja sam vama to pitanje objašnjavao, ko je davao dobrovoljce i kako su upućivani dobrovoljci, ali ja ovde koncentrišem svoj napad na gospodina Miloševića i ja njemu ovde pripisujem ono šta su radili drugi nivoi vlasti, savazna vlast, JNA, na koju on, zapravo, nije imao kontrolu. Ja pravim ovde prilično veštački jednu crno-belu sliku, da bi moj napad na gospodina Miloševića bio što više koncentrisan. Ja tu ne pominjem ni Kadrijevića, ni Adžića, ni bili koga.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zaustavimo se ovde. Vi se tu obraćate Srbima u Glini. I vi govorite o tome kako ste poslali 30.000 dobrovoljaca na ratišta. I vi tu kažete da su oni oružje dobili od ili po naređenju Miloševića. A kako to njemu može da naškodi?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: To njega može u jednoj krajnje pojednostavljenoj crno beloj slici politički kompromitovati, jer ja u to vreme već predosećam hrvatsku agresiju uz američku pomoć i pasivan odnos Savezne Republike Jugoslavij prema toj agresiji. I odnos je zaista bio pasivan. Kad je usvajan Vensov plan (Vance - Owen Plan) za Spsku Krajinu, Jugoslavija se obavezala u slučaju hrvatskog napada, da će vojno intervenisati i suzbiti taj napad. I pod tom garancijom, Srbi iz Krajine su prihvatili Vensov plan. Ovde se već osećaju, pretpostavljaju hrvatske pripreme uz američku pomoć da se uništi Srpska Krajina, a s druge strane oseća se pasivan odnos Savezne Republike Jugoslavije, pa i Srbije prema tome ... Kada je Tuđman prvo udario na Zapadnu Slavoniju, pa onda na kninsku Krajinu ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Oprostite, ali vi ovde vašim pristalicama, lojalnim Srbima, kažete da je Milošević učinio sve šta je mogao da pomogne. Vi to govorite dosta detaljno. Vi kažete da ste mu uzvratili

time što ste ga podržavali u za njega najtežim trenucima. Vi to, zapravo, govorite istinu, zar ne?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ne sasvim. Ja vodim propagandni rat protiv gospodina Miloševića ovde. Da je on zaista pomagao Srpsku Krajinu i Republiku Srpsku, to je činjenica, jer su pomagale sve strukture vlasti iz Srbije i Savezne Republike Jugoslavije. Ali ja ovde vršim jednu personifikaciju. Njegovoj ličnosti pripisujem delovanje svih struktura vlasti i Srbije i Savezne Republike Jugoslavije. Tu je poenta. Dakle, ja ostajem pri onome šta sam ovde objašnjavao kako su dobrovoljci upućivani, kako su naoružavani i tako dalje. Ja ovde pokušavam, dakle, prenaplašenim napadom na Miloševića, da potenciram tu crno-belu sliku. A da smo mi njemu pomogli kad je bilo najteže ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sačekajte malo. Stići ćemo do toga. Ko je, znači, bio još bolji prijatelj Srba koji je zaista obezbedio naoružanje i zašto niste imenovali tog čoveka? Ko je taj koji je bio moćniji od optuženog i koji je imao mogućnosti da sve to pruži?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Kadrijević i Adžić su bili potpuno van kontrole gospodina Miloševića. Dobrovoljci su išli u sastavu JNA, ali za mene oni više nisu bili aktuelni. Oni su u političkom smislu za mene, u tom trenutku, bili beznačajni. Gospodin Milošević je tada bio predsednik Srbije, čovek iz njegove stranke, Zoran Lilić, je bio predsednik Savezne Republike Jugoslavije, spremala se hrvatska akcija uz američku pomoć na Srpsku Krajinu i ja pravim personifikaciju, napadam direktno Miloševića. Dakle, ovo je stvar više jedne političko-propagandne veštine ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: ... a ne detaljnog baratanja sa činjenicama.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sad ćemo da vidimo ostatak trake ...

SUDIJA BONOMI: Gospodine Najs, samo nam nešto objasnite. Gde se pominje taj bolji, verniji prijatelj Srba?

TUŽILAC NAJS: To se na traci ne pominje. Ja samo kažem da pošto optuženi nije bio takav kakvim ga on opisuje, nije bio taj ko ih je naoružao, onda mora da ima neko drugi ko im je još bolji prijatelj, ko im je učinio tu uslugu i mi imamo njegov odgovor.

SUDIJA BONOMI: Hvala.

TUŽILAC NAJS: Možemo li da pogledamo ostatak trake?

(Video snimak)

Vojislav Šešelj: Ali ako sad udari, treba mu zadati takav udarac da se više nikad ne oporavi ponovi i da povratimo i ono šta nismo uspeli 1991. godine.

(Kraj video snimka)

TUŽILAC NAJS: Nemamo prevod.

SUDIJA ROBINSON: Da počnemo ponovo.

(Video snimak)

Vojislav Šešelj: Onda kada izvršimo oslobađanje svega onoga šta je naše i Zadra i Karlobaga i konačno sa Gospićem da završimo, jer tu posebne motive imamo, da oslobodimo i Karlovac koji je uvek bio većinski srpski, da oslobodimo čitavu Zapadnu Slavoniju do Virovitice. Nema druge. Možemo da trgujemo, ali uvek s teritorijama iste vrednosti. Ako je Tuđmanu toliko važna Maslenica, da mu damo Maslenicu, a on nama dubrovačko primorje, recimo. Dubrovnik. Samo tako možemo da trgujemo. Hoćemo srpski Papuk, hoćemo Grubišno Polje, hoćemo celi Pakrac. Na takav način pametni političari jedino mogu da trguju. Braćo Srbi i sestre Srпкиnje, mi Srbi ćemo pobediti. Mi ne možemo da izgubimo i mi ne smemo da izgubimo. Ono šta sad sačuvamo kao srpsko, zauvek će ostai srpsko. Ako sad izgubimo parče

svoje teritorije, to nikad više neće biti srpsko. Srpska Krajina nije Hrvatska, Srpska Krajina nikad neće hrvatska. Ali treba odmah pristupiti prvoj fazi ujedinjenja, direktnom, neodložnom ujedinjenju Republike Srpske i Republike Srpske Krajine u jedinstvenu državu, "Zapadnu Srbiju", sa prestonicom u Banja Luci. Ne smamo dozvoliti da nas neko cepa i deli. Srbija je večna dok su joj deca verna. Živela Velika Srbija.

(Kraj video snimka)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Što se tiče činjenica, da li je ovaj segment istinit? Nema puno činjenica, doduše, to su uglavnom izrazi nadanja, ali da li tu ima nečega šta biste sada porekli?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ovde nema ništa šta bih porekao, osim jedne stvari. Tada sam rekao, ako izgubimo srpske teritorije, Srpsku Krajinu, da to više nikad neće biti srpsko. Ja sam to samo u formi upozorenja iznosio. Bez obzira što smo to privremeno izgubili, što je Srpska Krajina danas pod hrvatskom okupacijom, ja sam ubeđen da će to opet jednog dana biti srpsko i da ćemo osloboditi celu Srpsku Krajinu od hrvatske okupacije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu, u redu, ovo nije mesto za takve vrste govora ...

SUDIJA ROBINSON: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Nas zanima ono šta ste vi propagirali 1995. godine. Govorili ste o ujedinjenju Republike Srpske i Srpske Krajine u jedinstvenu zemlju i dalje nastavljate da govorite o Velikoj Srbiji. Vaša namera je bila da te dve celine treba da se spoje i pripoje Srbiji. Da li je to bila vaša namera?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ne, namera je bila da se spoje te dve celine, da formiraju nezavisnu državu koja će se zvati "Zapadna Srbija", do ujedinjenja. Ja ovde kritikujem vlast u Srbiji zbog suviše konstruktivnog stava prema zapadnim silama i to je glavna oštrica

moje kritike. A ovo je bio stav Srpske radikalne stranke, ujedinjenje Republike Srpske i Srpske Krajine u jedinstvenu državu, da bi se lakše branile srpske teritorije.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Na ovoj traci, 90-95 posto činjenica su tačne. Vi kažete da bi trebalo samo da se preispita stepen u kome vi optužujete optuženog u ovom Predmetu. Je li to tačno?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Pa je ne znam da li vam je ovaj prevod bio sada veran, ali moji govori su, između ostalog, bili direktno usmereni protiv gospodina Miloševića. Ja sam napao njegov konstruktivan stav prema zapadnim silama. Ovde bi bilo nužno da vi prikažete celi govor, onda bi sve bilo jasnije. Ali vi pabirčite samo one inserte koje vi smatrate da mogu vašu tezu da potkrepe. I to nije korektan pristup. Da ste pustili ceo govor, sve bi bilo jasno.

SUDIJA ROBINSON: Gde vi u ovom govoru tvrdite da ste napadali gospodina Miloševića? Ili je možda vaša tvrdnja da su ti napadi na nekom drugom mestu?

SVEDOK ŠEŠELJ: Neće gospodin Najs da vam prikaže taj deo govora gde ja napadam gospodina Miloševića. On je odabrao samo pojedine fragmente za koje smatra da mu mogu biti korisni. Ali neće celi govor da prikaže. Kad biste videli celi govor, sve bi bilo jasno.

SUDIJA ROBINSON: Ostavićemo gospodinu Miloševiću da nam skrene pažnju na to.

SUDIJA BONOMI: Možete li da se setite koji su ti segmenti u vašem govoru koji kritikuju gospodina Miloševića, pošto ovo šta smo videli uopšte nije kritički nastrojeno?

SVEDOK ŠEŠELJ: Gospodine Bonomi (Bonomy), ne mogu se ja setiti svakog mog govora kad sam ja više stotina govora održao, a i ovom prilikom, u Srpskoj Krajini, najmanje 30. Ja sam krenuo od Knina, pa stigao do Okučana, na jednoj turneji od mesta do mesta i u svakom

mestu držao govore. Treba gospodin Najs da prikaže celi govor. Ali tih godina, krajem 1993. godine, 1994. godine, 1995. godine, 1996. godine, ja žestoko, na svakom mestu, krajnjim propagandnim sredstvima napadam gospodina Miloševića.

SUDIJA BONOMI: Što se mene tiče, mogu jasno da kažem da je vrlo nerealno da se ovde sluša svaka reč, svakog govora, kada postoje samo relevantni delovi na koje treba da se usredsredimo.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, molim broj za ovaj vido insert i transkript.

sekretar: To će da bude dokazni predmet 889.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sad ćemo da pogledamo nešto drugo. To je jedan već uvedeni dokazni predmet, za prevodioce to je 251, a, inače, to je dokazni predmet 643, tabulator 5. Vraćamo se na 1991. godinu, unazad u hronologiji. To je period hronološki pre ovog govora koji smo upravo videli, ali radise o dokumentu koji je iz tog vremena. On nije dugačak. Potiče iz Prve vojne oblasti i datiran je na 18. oktobar 1991. godine. Pisao ga je general-major Mile Babić. I on kaže u drugom paragrafu, molim da se to stavi na grafoskop ... Da, tako, ali malo niže ... "Tokom nekoliko uzastopnih kontakata sa Arkanom, on je izjavio da je naoružanje, municiju i minsko-eksplozivna sredstva obezbedio MUP i Ministarstvo odbrane Republike Srbije i da ih je on delio šatabovima Teritorijalne odbrane u Erdutu, Sarvašu i Borovu selu. Vođena je i ažurirana evidencija o podeljenom oružju". Da li su tačne ove stvari vezane za Arkana? Puno ste nam o njemu govorili. Da li je to tačno?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ne znam da li je ovo tačno. Prvo, ne znam da li je ovo originalni dokument ili falsifikat. Ne znam ko je taj general Mile Babić, nikad ga nisam upoznao. Ovde je reč o Srpskoj dobrovoljačkoj gardi Željka Ražnatovića Arkana sa kojim sam uvek bio na distanci, čak u dubokim sukobima.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Jeste li zaista?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ali vi sigurno imate da dokažete da su dobrovoljci Srpske radikalne stranke dobijali naoružanje od policije. A ovo da li je original ili falsifikat, to je već drugo pitanje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zaustavite se malo. Ovaj dokument je već uveden kao dokazni predmet, utvrđena je njegova autentičnost, niko ga nije osporio i vi ste nam puno govorili o tome kako dosta znate o svim ovim stvarima. Vi nemate nikakve dokaze, nikakav dokument, ništa šta bi moglo da sugerise da je ovo netačno kad se kaže da je Ministarstvo unutrašnjih poslova i Ministarstvo odbrane snabdevalo Arkana oružjem i municijom. Znači, ovo može da bude tačno.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Sigurno Ministarstvo odbrane nije imalo na raspolaganju nikakvo oružje i municiju. Tu sam potpuno siguran. Da li je Arkan imao neke kanale u policiji ili nije imao, to može biti stvar posebne istrage. Ali ovde očigledno, jedan vojni general, verovatno koji radi na poslovima bezbednosti, piše organ bezbednosti Prve vojne oblasti, ispituje Arkana i on iznosi sumnju, on kaže na osnovu ostvarenih uzastopnih kontakata sa Arkanom, da je Arkan izjavio da dobija oružje od policije, a da li je Arkan govorio istinu? Gde je dokaz da je Arkan govorio istinu? To biste morali da vidite u policijskim skladištima da li je zaista njemu izdavano naoružanje. A vi uzimate zdravo za gotovo izjavu koju je Arkan ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sačekajte trenutak. Vidite, MUP i Ministarstvo odbrane su u to vreme, po svoj prilici, slušali optuženog Miloševića i ja tvrdim da je on bio odgovoran za pružanje ovih stvari Arkanu, kao što je bio odgovoran i za pružanje istih stvari vama. To je istina i to znate, zar ne?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: To nije istina. Arkan je imao tako savremeno naoružanje da ga sigurno nije mogao dobiti iz policijskih skladišta. Odnekud ga je iz inostranstva nabavljao. Jer to naoružanje koje je imao Arkan, njegov je svaki vojnik imao "Hekler" (Heckler & Koh), najmoderniji. To policija nije imala i to vojska nije imala.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dobijao je novac ...

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Novac Arkan nije dobijao od policije, a bio je toliko jak i neprikosnoven da mu novca nikad nije nedostajalo. Postoji jedan sistem kako je Arkan dolazio do novca. On je reketirao najkrupnije privrednike u Srbiji.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Napravite ovde pauzu, gospodine Šešelj. Gospodine Šešelj, čuli ste kada je sudija Robinson maločas pitao koliko će vremena da mi bude potrebno za ispitivanje i ako budete davali opširne odgovore, kada je moguć kratak odgovor, to će ispitivanje da produži. Ukoliko budete kratko odgovarali, uspećemo da pređemo više oblasti. Pre nego što napustimo ovaj dokument, moguće je da znate da nam ga je dala Srbija i Crna Gora. Vi kažete da je to možda falsifikat. Imate li bilo kakvog razloga da verujete da bi Srbija i Crna Gora pružali ovom Sudu ili našem Tužilaštvu falsifikovane dokumente?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Posle petooktobarskog puča u Srbiji je uspostavljena mafijaška vlast zapadnih plaćenika i oni su počeli sistematski progon protiv svih političkih protivnika, posebno protiv gospodina Miloševića i njegove porodice. Progonili su njegovu suprugu, podizali krivične prijave na osnovu izmišljenih optužbi, progonili njegovog sina, naterali ga da ode u inostranstvo na osnovu izmišljenih optužbi za koje je nedavno dokazano da su falsifikovane. Sve šta je radila vlast posle 5. oktobra 2000. godine protiv gospodina Miloševića, bilo je krajnje prljavo, podmuklo i koristili su se svim sredstvima. A što se tiče vaše bojazni da nećete do sutra završito moje ispitivanje, znate, gospodine Najs, nemamo tu dodirnih tačaka. Što se mene tiče, meni je lepše u sudnici nego u zatvorskoj ćeliji. Ja mogu do Nove godine ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Šešelj ... Ja ću da zamolim Sud da bude stroži u obuzdavanju ovog svedoka, da bi ga sprečio da govori bilo šta što ne predstavlja odgovor na moja pitanja. Mi smo do sada toliko vremena proveli u ovoj sudnici slušajući njegove odgovore i komentare optuženog i mislim da smo postali pretolerantni. Smatram da Pretresno veće treba da ga obuzda. Ja sam svoja pitanja formulisao namerno tako da omogućim kraće odgovore, a ne da mu

dam mogućnost da započne sa svojim komentarima. Sada, gospodine Šešelj, što se tiče falsifikovanja dokumenata, molim vas da ograničite svoj odgovor samo na ono neophodno. Da li znate za neke konkretne dokumente za koje biste rekli da ih je Vlada, ova najnovija Vlada, falsifikovala da bi obmanula ovaj Sud?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Znači konkretne ne znam, ali na jednoj konferenciji za štampu koja je objavljena u mojoj knjizi "Četnički vojvoda pred Haškim tribunalom", to je 51. tom mojih sabranih dela, ja govorim o grupi oficira Vojske Jugoslavije koji su dobili zadatak da falsifikuju zvanična dokumenta kako bi neke stvari koje su eventualno učinili pripadnici vojske, prebacili na policiju. Doduše, to se ticalo Kosova i Metohije, ali ako su radili na tom planu, mogli su raditi i na ovom planu. Dakle, negde mesec dana pred moj dolazak u Hag (The Hague) ili 15 dana, kompletna konferencija je objavljena ...

SUDIJA ROBINSON: Hvala, gospodine Šešelj. Shvatili smo suštinu vašeg odgovora, a to je da vi nemate dokaza da je bilo kakav konkretni dokaz falsifikovan od strane sadašnje Vlade.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Baš mi je drago što je svedok ovo rekao. Kažete nam, gospodine Šešelj, da li je postojala jedna grupa oficira koja je dobila zadatak od vojske da falsifikuje zvanične dokumente? Da li je to komisija Vojske Jugoslavije koja je pripremala materijal vezan za Kosovo posle marta 1999. godine? Da li je to ono telo koje je imalo za cilj da falsifikuje dokumenta?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: To ne mogu da kažem, jer vi sad pokušavata generalizovati moju izjavu sa konferencije za štampu ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ne, ne, ja ne pokušavam ...

SUDIJA ROBINSON: Idemo dalje, čuli smo odgovor.

SUDIJA BONOMI: Moram da kažem da sam ja zainteresovan za ovo, pošto se to dosta provlačilo kroz ranije svedočenje i relevantno je u ovom slučaju.

SUDIJA ROBINSON: Dajte da čujemo šta gospodin Šešelj ima da kaže.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ne treba da se generalizuje, gospodine Šešelj. Ja bih, naprotiv, želeo da budemo konkretniji. Rekli ste nam da je postojala grupa oficira vojske i čuli smo za jednu grupu kojoj su pripadali general Gojović i general Delić i neki drugi, a koja je učesvovala u tom poslu i oni su imali jednu veliku organizaciju da bi sakupili materijal 2000. godine o događajima na Kosovu. Mi smo o tome dosta slušali. Da li je to ta grupa za koju vi znate da je falsifikovala dokumenta?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ja sam na ovoj konferenciji za štampu pominjao imena nekih oficira, ali to su bili oficiri do čina pukovnika. I to se može videti u mojoj knjizi "Četnički vojvoda pred Haškim tribunalom". I to je bilo posle 5. oktobra, pošto je došlo do smene određenih policijskih generala, a neki policijski generali su učestvovali u puču 5. oktobra 2000. godine ... Među nekim generalima vojske je došlo do straha, bojali su se podizanja haških optužnica i tako dalje i neke stvari za koje su smatrali da bi mogle doći od udar, pripisivali su policiji. Ja sam to izneo na konferenciji za štampu. I ta konferencija se može imati na raspolaganju, ako vi to želite. A sad dalje da špekulišemo na osnovu jedne konkretne izjave, to nije moguće.

SUDIJA BONOMI: Vi ste uspeli već da pronađete razne tomove u svojim knjigama. Da li ste uspeli da nađete taj konkretan tom i da li ga imate ovde u Hagu?

SVEDOK ŠEŠELJ: Ja ga imam ovde u Hagu, ali nisam ga tražio. Gospodine Bonomi, ja koliko sutra to mogu doneti.

SUDIJA BONOMI: Možda će da nam pomogne ako uspete da nađete taj segment gde se govori o tome do sutra. Hvala vam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U slučaju da ne nađete taj odlomak, da li možete da nam date neki primer obmane kojom su se bavili ovi ofi-

ciri? Šta su oni to izmišljali, kako su oni to krivotvorili istoriju? Da li možete da nam date neki primer?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ponovo generalizujete. Krivotvorili istoriju. Ne, za neki konkretan događaj, gde bi mogli biti odgovorni pripadnici vojske, prebacivano je na policiju. A što se tiče generala Delića koga ste pomenuli, ne verujem da je u takvim stvarima učestvovao. General Delić je izuzetno častan i hrabar oficir i pošten čovek i ne verujem uopšte da može imati veze sa takvom rabotom.

SUDIJA BONOMI: Meni lično bi bilo od pomoći kad biste mogli da nam date neki primer u kome je odgovornost prebačena sa vojske na policiju.

SVEDOK ŠEŠELJ: Pa, vi od mene očekujete da budem svemoćan čovek. Od 5. oktobra ja sam čovek opozicije, u neprekidnom sukobu sa novim, prozapadnim režimom.

SUDIJA BONOMI: Samo trenutak, samo trenutak. Vi ste optužili gospodina Najsa nekoliko puta tokom ovog prepodneva da generalizuje. Šta vi drugo radite nego generalizujete, ako dajete takvu izjavu, a posle ne možete da date konkretan primer.

SVEDOK ŠEŠELJ: Ja mogu da vam pokažem sadržaj moje konferencije za štampu iz početka 2003. godine. To mogu da vam pokažem, a da vam dajem sada konkretne druge primere, to je teško, ali kao političar u političkom životu, itekako mogu da generalizujem. I generalizovao sam mnoge stvari. A gospodin Najs nije ovde političar nego tužilac, međunarodni tužilac ...

SUDIJA BONOMI: Mislim da bi bilo pogrešno da se ovo ostavi bez odgovora. Vi, takođe, niste ovde kao političar. Vi ste ovde kao svedok koji odgovora na relevante delove dokaznog materijala i svedočenja i odgovara na veoma ozbiljne optužbe. Bilo bi korisno da se koncentrišete na odgovore, a ne da koristite ovo kao tribinu za političke govore.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sad ćemo da pogledamo jedan drugi dokazni predmet koji predstavlja odlomak iz knjige, za prevodioce to je tabulator 27. Mi, za svrhu eventualnog dodatnog ispitivanja dajemo daleko opširniji tekst na srpskom, ali nas ovde interesuje samo jedan segment o kome ću da pitam svedoka. Misim da je ovo objavljeno u januaru 1992. godine. Naslov je "Politika kao izazov savesti". Gospodine Šešelji, ako vam je to označeno, a mislim da jeste, vi ste rekli: "Što se tiče Milana Babića" ... Molim da se engleska verzija stavi na grafoskop, samo prva strana. Počinje rečima: "Što se tiče Milana Babića". Izvinjavam se, ipak nije označeno. Broj strane je 145, gospodine Šešelji. Vi kažete sledeće: "Što se tiče Milana Babića, mi nismo ni u kakvom posebnom savezništvu, mi smo lični prijatelji, ali ja sam lični prijatelj i sa Milanom Martićem i nikada nisam davao prioritet ijednom od njih dvojice i najviše me pogađalo kad sam saznao da među njima postoji razdor, razlaz i sukobljavanje." Da li je to zaista tako i da li to verno odražava vaš stav u januaru 1992. godine?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Da, to odražava moj stav iz januara 1992. godine. Ja sam smatrao i Milana Babića i Milana Martića ličnim prijateljima. Teško me pogađala činjenica da su oni bili u latentnom sukobu i pokušao sam u nekoliko navrata da ih izmirim, ali sam se u međuvremenu predomislio u pogledu Milana Babića i sad ga smatram krajnje nepoštenim i nečasnim čovekom.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: O tome smo već čuli i možda ćemo da se vratimo na to. Sledeći mali odlomak koji ćemo da pogledamo su reči kapetana Dragana. "Četnici vojvode Šešelja", ne znam da li je to pravi izraz, "to su bili mladi momci koji su odlučili da se priključe otporu kroz Srpsku radikalnu stranku". To je u originalu stranica 146. "Ja sam ih imao nekoliko u svojoj jedinici i oni su se pokazali kao izuzetni vojnici, apsolutno lojalni. Nekolicina tih mladića učestvovala je u bitkama za Baniju, koja je sigurno bila odlučujuća bitka, a koju su vodile specijalne jedinice MUP-a Krajine, u to vreme pod mojom komandom." Da li je tačno kada kapeten Dragan kaže da su vaši četnici služili pod njegovom komandom u to vreme?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Jedan broj, ja ne znam tačno koliko, bio je u njegovom centru za obuku. Međutim kapetan Dragan laže da je on komandovao bitkom za Baniju. On nikada nije komandovao ni jednom borbenom jedinicom i nikada nije bio tamo gde se pucalo i gde se moglo poginuti. On je ovde hvalisavac koji preuveličava svoju ulogu u ratu. Moja su saznanja da on borbe nije ni video.

TUŽILAC NAJS: Razumem. Ovo je objavljeno u knjizi u kojoj ste obojica učestvovali. Molim da se to uvrsti u spis.

SUDIJA ROBINSON: Da.

sekretar: Dokazni predmet 890.

SVEDOK ŠEŠELJ: U knjizi je prenet naš unakrsni intervju za list "Duga". I to vam stoji na stranici 149. Da je to radila novinarka Ljiljana Habjanović - Đurović i objavila u "Dugi" od 4. januara 1992. godine. Dakle, ona je razgovarala i sa jednim i sa drugim i ukrštalala naše odgovore na ista pitanja. Nisam ja kapetana Dragana uveo u moju knjigu nego sam u mojoj knjizi preneo taj ukršteni intervju koji je objavljen u listu "Duga".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A sada sledeći dokazni predmet, to je još jedan izvod iz knjige, broj 28, i opet se odnosi na vaše odnose sa Babićem i Draganom. To je vaša knjiga pod naslovom "Aktuelni politički izazovi". Objavljena je u Beogradu 1993. godine, ako se ne varam. Molim vas pogledajte ove kratke pasuse označene brojevima od 1 do 5, gde vi kažete sledeće ... Idemo samo brzo kroz to. Molim da se engleska verzija stavi na grafoskop. Vi tu kažete: "Išao sam tri puta da pomažem Milanu Babiću. Išao sam kada je pokušao da ga obori Jovan Rašković". Stoji dalje da se tamo učestvovali na jednom vrlo vatrenom mitingu gde su hteli da obore Milana Babića silom. Otišli ste kada je kapetan Dragan pozivao vojsku sa fronta da ga obore i sukobili ste se sa Draganom. Kažete: "Sve dok sam smatrao da Milan Babić vuče poteze koji su u interesu srpskog naroda i koji su od koristi

za srpstvo, ja sam ga uvek bezrezervno podržavao. Smatram Milana Babića, pre svega, vrlo inteligentnim čovekom i talentovanim političarem i žao mi je što je Srpska Krajina izgubila Milana Babića." Sve vreme dok ste ovde, govorili ste vrlo ružne stvari o Babiću. Molim vas, da bismo vas razumeli, tačno objasnite zašto ste se predomislili? Ukratko nam to iznesite.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ovo je ovde tačno da sam nekoliko puta išao u Knin i kad je bilo reč o sukobu sa Jovanom Raškovićem, između Milana Babića i Jovana Raškovića, pa Milana Babića i Milana Martića, pa Milana Babića i kapetana Dragana i tako dalje. Međutim, Milan Babić se pokazao kao nečastan čovek, posle izbora 1993. godine ... Početkom 1994. godine smo formirali koaliciju, trebali da formiramo koalicionu Vladu Srpske Krajine, jer je Srpska radikalna stranka tamo bila treća partija po snazi, imala je 16 poslanika, Babićeva je bila najjača i potpisali smo sporazum u Beogradu, u Međunarodnom pres centru, da on bude predsednik Vlade. Raspodelili smo konkretno sva ministarska zvanja, a on je onda jednostrano pogazio naš ugovor bez konsultacija s nama i sklopio koaliciju sa Borislavom Mikelićem. Tu je on za nas definitivno izgubio svaku čast, poštenje, više za njega nikakvog poštovanja nismo imali. A onda, Milan Babić se ovde pojavio kao sporazumaš sa haškim tužilaštvom i pristao da lažno svedoči protiv drugih, a da bi mu kazna bila manja.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ne, ne, zaustavimo se ovde. Njegov iskaz će da oceni Pretresno veće, ne vi. Vi ste vrlo opširno govorili o svojoj hrabrosti. Da li razumete, gospodine Šešelji, da je ovde gospodin Babić svedočio i protiv svojih interesa znajući da će da bude u zatvoru i bez kontakata sa svojom porodicom. Da li smatrate jedan takav čin činom hrabrosti, ako čovek govori istinu? Recite nam.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Obećavali ste mu da možda neće biti optužen ako svedoči protiv gospodina Miloševića lažno i protiv još nekih, a kad ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zaustavite se ovde, molim vas. Gospodine Šešelji, zaustavite se. Budući da ste već sami odlučili da upotrebite reč

“prevariti”, molim vas da nam bez puno uzbuđenja kažete na koje se dokaze oslanjate za tu tvrdnju? Ako nemate nikavih, hoćete li, molim vas lepo, tako to i da kažete?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ja imam dokaze. Obavili ste više razgovora sa Milanom Babićem. Rekli ste mu da je osumnjičeni, da je moguće da će protiv njega biti podignuta optužnica, ponudili ste mu saradnju, on je ustrahu od optužnice pristao da bude lažni svedok protiv gospodina Miloševića, a kad je obavio taj prljavi posao, on je, ipak, optužen. I sad ga pitajte koliko je razočaran i u kakvom se psihičkom stanju nalazi ...

SUDIJA BONOMI: Od vas se traže dokazi za ovu vašu tvrdnju, a ne da tu vašu tvrdnju samo još jednom ponovite.

SVEDOK ŠEŠELJ: Dokazi su u zapisnicima sa saslušanja Milana Babića. Mene je gospodin Najs pitao zašto sam promenio stav o gospodinu Babiću, ja sam to objasnio, a vi onda tražite dokaze za moju promenu stava. Što moji dokazi, na osnovu kojih menjam stav, moraju biti na papiru?

SUDIJA BONOMI: Ne, ne, vi ste iskrivili ono šta se ovde upravo odigralo, uz svo dužno poštovanje prema vama. Od vas se traži koji su dokazi na osnovu kojih vi tvrdite da je Tužilaštvo Milana Babića prevarilo i do sada niste identifikovali ni jedan takav dokaz. Ako ne možete tako nešto da identifikujete, idemo dalje.

TUŽILAC NAJS: Idemo dalje. Prvo molim da se ovome da dokazni broj.

SUDIJA ROBINSON: Molim da se to uvede uspis.

sekretar: Dokazni broj 891.

TUŽILAC NAJS: Hajde da još malo ostanemo sa ovim ljudima i konkretno sa kapetanom Draganom. Pogledaćemo još jedan insert. Čekamo da se подели transkript. 28A je broj tabulatora. Nastojim da

idem onim redosledom kojim se dokumenti nalaze u fascikli, kako bih pomogao prevodiocima, mada ne bi trebalo njima da se direktno obraćam.

(Video snimak)

Novinar: Pa pogledajte, poštovani gledaoci, kako je izgledao njihov susret.

Kapetan Dragan: Koju zajedničku borbu, bre? Poslali smo depešu predsedniku ... (nerazumljivo) ...

Vojnik I: ... (nerazumljivo) ... u ponedeljak, prvi dan borbe ... Šta je bilo ...

Vojislav Šešelj: A gde je on smešten?

Vojnik II: Ne, ne, ne. Nije on tu. Otiš'o je tamo ... Uzelac ... Kapetanu Draganu zamjerio, jer je bio protiv četnika

Vojnik III: Gospodine predsedniče, prođite malo s ove strane ... Komandante, dođite ovde ...

Kapetan Dragan: ... (nerazumljivo) ... znam da su i jedni i drugi ubijali Srbe ... Momci, došao sam samo sa vama da se pozdravim, ja idem za Beograd ...

Vojnik IV: Hvala vam na posjeti ...

Kapetan Dragan: Za njega je samo Babić heroj, a ja sam samo kondicioni instruktor.

Vojislav Šešelj: Ušli ste u politiku, čoveče, to niste smeli. Ako je došlo do sukoba ...

Kapetan Dragan: Gospodine, mogu li ja da kažem svoje mišljenje?

Vojislav Šešelj: Ne smete dok ja ne završim. I ako ta istina nije korisna u ratnom stanju, ne smete da je kažete.

Kapetan Dragan: A ko zaključuje šta je istina?

Vojislav Šešelj: Pa, morali ste sami da zaključite. Samo ste štetu naneli ... Za kapetana ima ratište u Zapadnoj Slavoniji, tamo vape za sposobnim komandantima, ima u Istočnoj Slavoniji dalje

Vojnik V: Ali kapetan je prvo došao ovdje i ...

Vojislav Šešelj: Pa došao je ovde i ovde je dao mnogo ...

Kapetan Dragan: A ovde imate Milana Babića. On je vama general ...

Vojislav Šešelj: Tako ne smete da postavljate stvari, ne smete.

Kapetan Dragan: Vi ste ga proglasili herojem ...

Vojislav Šešelj: Vi danas bunite vojsku protiv predsednika Vlade Krajine.

On je predsednik Vlade, pa kakav je da je ...

Kapetan Dragan: On je kukavica i izdajnik koji je razbio našu jedinicu.

Vojislav Šešelj: Vi razbijate, vi razbijate front ovde, niste trebali ni da obilazite taj front. Niste smeli ...

(Kraj video snimka)

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zaustavimo se ovde. Da li se sećate ovog razgovora sa Draganom o Babiću?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Pa ja sam neki dan pominjao upravo ovaj razgovor. Ovo je snimak koji je napravljen na prvoj liniji fronta kod Benkovca, gde sam ja obilazio srpske položaje, a iznenada se pojavio i kapetan Dragan, očigledno želeći susret samnom. To je moj dolazak u Knin u novembru 1991. godine, kada nas je pozvao Milan Babić da ga spašavamo od kapetana Dragana.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je ovde jasno da ste vi tom prilikom bili sasvim na Babićevoj strani? Naime, rekli ste da ste došli da izmirite Martića i Babića, a protivite se onome šta tamo radi čovek po imenu "Dragan".

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Da. Kapetan Dragan je pokušao da pobuni vojsku na prvim linijama fronta i zakazao je miting protiv Babića u Kninu, pokušavajući puč. Ja sam tada imao dve emisije na Radio Kninu: jednu na državnom Radiju Knin, a drugu na Omladinskom radiju Knin. I ja sam tu još oštrije nastupio prema kapetanu Dragana, pošto je on nastavio sa tim poslovima i posle nešeg susreta kod Benkovca. Ja mislim da su ti moji nastupi na radio stanicama bili onaj ključni faktor koji je sprečio kapetana Dragana da izvede puč.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Časni Sude, kako bismo uštedeli vreme, ovde je dostupan i ostatak transkripta. Molim da se to u celini uvrsti u spis kako bismo uštedeli na vremenu, a onda ćemo postaviti pitanje svedoku. Ako pogledano materijal koji smo do sada videli u sudnici, bez obzira na političku istoriju posle 1993. godine, jasno je da ste se vi opredelili u ovoj sudnici protiv Babića samo zato jer je on svedočio protiv ovog optuženog. Materijali koji su nastali u ono vreme, tačno odražavaju vaš sud o tom čoveku u to doba.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: To nije tačno. Ja sam se protiv Milana Babića definitivno opredelio početkom 1994. godine kada je on jednostrano pogazio naš koalicioni sporazum. Posle toga se više nikad nismo sreli. Od 1994. godine do 2003. godine kad se pojavio ovde u zatvoru Haškog tribunala i pre nego što je svedočio Miloševiću, nismo imali nikakvog kontakta. I to nije tačno. Moj stav je od ranije negativan prema njemu, a naravno da je njegovo lažno svedočenje protiv gospodina Miloševića dodatni razlog da imam apsolutno negativan stav prema njemu.

TUŽILAC NAJS: Molim da se to uvrsti u spis.

SUDIJA ROBINSON: Da.

sekretar: To će da bude dokazni predmet 892.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sledeći dokument dolazi iz vaše knjige "Načelnik Generalštaba na kolenima". Tabulator 29 za prevodioce. To je za vas, gospodine Šešelji, na strani 172. Molim vas da okrenete tu stranu. Dali smo više stranica kako bi se video kontekst, ali ne treba o tome da postavljam mnogo pitanja. U ovoj vašoj knjizi koja je objavljena 1993. godine, vi kažete sledeće, odgovarajući na pitanje da li je Milan Martić odbio dobrovoljce za Krajinu. Vi kažete: "Nikada Milan Martić nije odbio pomoć dobrovoljaca u Srpskoj Krajini." Novinar, onda, kaže da je on bio u Kninu kad je Martić izjavio na televiziji da mu se javljaju borci sa drugih ratišta i da je armija odbila da ih primi. A vi onda kažete: "Molim vas, mi smo imali koordinaciju sa Milanom

Martićem u vreme napada na Krajinu. U dogovoru sa Generalštabom i generalom Miletom Novakovićem i sa ministrom unutrašnjih poslova Milanom Martićem, mi smo poslali 3.200 dobrovoljaca za svega tri do četiri dana i nikada nije bilo problema sa našim dobrovoljcima i nikada Milan Martić nije izjavio da naši dobrovoljci ne treba tamo da idu". Zatim kaže Leskovac: "A što se tiče kriminala, Milan Marić nije nikada bio umešan ni u kakvu kriminalnu radnju i ne bih njega uopšte dovodio u vezu sa ovim". A vi kažete da je Milan Martić došao u sukob sa Željkom Ražnatovićem Arkanom i njegovim odredom i to ne treba da se meša ni sa kakvim njegovim odnosima sa dobrovoljcima u celini. Dakle, da se vratimo na ovaj vaš prethodni deo, da li je tačno da ste vi rekli da ste poslali 3.200 dobrovoljaca za svega tri do četiri dana?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Pa ja sam to rekao i neki dan ovde i da smo to uradili u dogovoru s predstavništvom Republike Srpske Krajine u Beogradu i evo ovde ja to potvrđujem. I da je to bio dogovor i sa Milanom Marićem i sa generalom Miletom Novakovićem. To je upravo ono šta ste vi pokušali da tvrdite na osnovu nekih mojih izjava protiv gospodina Miloševića, da je gospodin Milošević radio. Evo vam ovde dokaz protiv vaše teze. I ovo je tačno. Mi smo poslali, kad su Hrvati napali Divoselo, Čitluk i još neka srpska sela, mi smo tada urgentno poslali oko 3.500 dobrovoljaca koji su tamo stigli, bili raspoređeni, ali onda, diplomatskom nekom inicijativom, Hrvati su zaustavili napad pa do njihovog učešća u borbenim dejstvima nije ni došlo. To je upravo ono neki dan šta sam ovde objašnjavao. Hvala vam gospodine Najs što potkrepljujete istinitost mog svedočenja.

TUŽILAC NAJS: Nas zanimaju vaši razni iskazi o stvarima relevantnim za ovaj Sud i možda će na kraju Sudu da pođe za rukom da na osnovu raznih izvora, uključujući vaše izvore, utvrdi gde je istina. Molim da se ovome da dokazni broj.

SUDIJA ROBINSON: Da.

SUDIJA BONOMI: Ovde imamo samo jednu stranu na engleskom, a više stranica na srpskom.

TUŽILAC NAJS: Mi smo ovaj višak dali kako bi se video i kontekst.

SUDIJA BONOMI: Da li to znači da u spis treba da se uvrsti samo relevantni deo na srpskom i ovaj deo na engleskom?

TUŽILAC NAJS: Ja sam tu u vašim rukama. Svedok se povremeno žali da se u dokumentima vrlo malo prikazuje kontekst i iz tog razloga ponekad dajemo više strana.

SUDIJA ROBINSON: Uvrstićemo sve u spis.

sekretar: Dokazni predmet 893.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A sada tabulator 30. Ovde mislim da moramo da pogledamo još nekoliko pašusa, oni su obeleženi. Zanima me nekoliko stvari, gospodine Šešelj, koje bih još ovog jutra sa vama pokrio. Ovo je govor koji ste održali 11. novembra 1993. godine, vidite li to?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS: Sada molim Pretresno veće da pogleda drugu stranicu na engleskom ...

SUDIJA KVON: Kako glasi naslov knjige?

TUŽILAC NAJS: Naslov knjige je "Načelnik Generalštaba na kolenima". Dakle, molim Pretresno veće da pogleda kraj druge stranice, a vi, gospodine Šešelj, pogledajte stranicu 288, otprilike pri sredini strane, kraj ovog većeg paragrafa, videćete da vi tamo kažete sledeće. Prvo navodite razne stvari koje su falsifikovane i onda negde pri tri četvrtine stranice kažete: "To je najbolji dokaz kakvim se falsifikatima služi policija i najbolji dokaz za našu tvrdnju da je policija preuzela visok

stepen kontrole nad nekim državnim organima Republike Srpske Krajine, posebno nad njihovim biroom u Beogradu, a vi već znate šta sve rade u Istočnoj Slavoniji i Baranji. Crvene beretke operišu kao paravojna organizacija Službe državne bezbednosti Srbije pod komandom Mihalja Kertesa, Franka Simatovića Frenkija i nekih drugih iz Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije.” Vi sigurno znate šta ću ja sada da vas pitam, gospodine Šešelj? Da li je to bilo tačno?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Reč je o konferenciji za štampu koju sam držao u sedištu Srpske radikalne stranke negde u novembru mesecu, to je 11. novembar 1993. godine, nakon što smo potpredsednika Srpske radikalne stranke Ljubišu Petkovića raskrinkali kao agenta Službe državne bezbednosti, čiji je cilj da rasturi stranku. Kod njega smo našli vozilo i saobraćajnu dozvolu, policija mu je dala da se služi njenim vozilom da bi što efektnije obavljao taj posao. Ja sam zadržao Ljubišu Petkovića u mojoj kancelariji, pozvao dve televizijske ekipe, Televiziju Politika i Studio “B” i saslušao ga povodom toga i, naravno, ja sad saopštavam novinarima šta se desilo, to je ono šta ste vi ovde preskočili, to vas, naravno, ne interesuje, a onda zaoštavam napad protiv Službe državne bezbednosti koja nam radi o glavi, hoće da nam uništi stranku. Ja, na kraju ovde, ovog istog lista govorim i da je policija pokušala da me ubije, jer se desio jedan saobraćajni udes, ja sam bio u kolima savezne Skupštine kao šef poslaničke grupe, vozio sam se ulicom Kneza Miloša i pred američkom ambasadam u Beogradu ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Molim vas, molim vas, gospodine Šešelj ...

SUDIJA BONOMI: Ali vi uopšte ne odgovarate na pitanje. Način na koji stvari ovde funkcionišu je to da se od vas očekuje da vi odgovarate na pitanja koja su vam postavljena, a ne da vi govorite ono šta vi hoćete da kažete. Pitanje je bilo veoma jednostavno: da li je ova vaša izjava tačna ili ne. Zašto ne možete na to pitanje da odgovorite?

SVEDOK ŠEŠELJ: Ali ne može biti potpun odgovor ako se ne ukaže na kontekst. A vi zbegavate taj kontekst. Ja ovde napadam svim sredstvima Službu državne bezbednosti.

SUDIJA BONOMI: Zašto ne počnete time što ćete prvo da nam kažete da li je to istinito ili nije, a onda dodajte ono objašnjenje za koje smatrate da ga je nužno dodati. Zar to nije bolji način rada?

SVEDOK ŠEŠELJ: To sam, gospodine Bonomi, za ovih 10 dana naučio. Ako vam dam odmah takav odgovor, onda ćete reći "hvala, ne treba više, odgovorili ste". A nekompletan odgovor nije pravi odgovor. A može da bude zloupotrebljen kao argument za nešto sasvim suprotno od onoga o čemu ja svedočim. Ja ovde iz petnih žila zaoštavam sukob sa Službom državne bezbednosti i napadam svim sredstvima, jer sam razotkrio svog najbližeg saradnika kao njihovog agenta.

SUDIJA BONOMI: Ja, jednostavno, konstatujem da vi niste odgovorili na pitanje, bez obzira što vam je data svaka prilika da na to pitanje odgovorite.

SVEDOK ŠEŠELJ: Odgovorio sam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Šešelj, dokumenti koje smo dali vama, optuženom i Sudu ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Šešelj, hajde da stvari budu sasvim jasne. Vi ste dali objašnjenje, dali ste kontekst. E sada, šta kažete kao odgovor na pitanje koje vam je postavljeno? U poslednjoj rečenici u ovom paragrafu vi kažete da Crvene beretke operišu kao paravojna organizacija Službe državne bezbednosti Srbije pod komandom Mihalja Kertesa, Frenkija i nekih drugih iz Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije. Mi smo vam dozvolili da date vaše objašnjenje, da to stavite u kontekst, a sada nam recite kako glasi vaš odgovor na ovo pitanje?

SVEDOK ŠEŠELJ: Ovde konstruišem veštačku institucionalnu vezu između činjenice da ta jedinica Crvenih beretki postoji u Srpskoj Krajini, da je jedno vreme njome komandovao Frenki i da je Frenki visoki funkcioner Službe državne bezbednosti Srbije. Ja tu pravim kon-

strukciju da bi napad bio jači. I to je očigledno. Dakle, institucionalne veze nema, ali je ja konstruišem, jer želim što jači udarac da zadam Službi državne bezbednosti.

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, gospodine Najs.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vidite, vi, optuženi i drugi svedoci optuženog kažete da su Crvene beretke počele da postoje od 1996. godine. A evo vas ovde 1993. godine, gde sasvim dobrovoljno na jednoj konferenciji za štampu u vašoj stranci, u vašoj političkoj areni, dajete iskaz koji se u potpunosti poklapa sa dokazima sa video trake Tužilaštva? Ovo šta vi ovde kažete je istina. Da vidimo, podelimo to sada u dva dela. Prvo Crvene beretke operišu kao paravojna organizacija, zar ne?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Crvene beretke nisu bile paravojna organizacija. Bile su Crvene beretke u Srpskoj Krajini, specijalna jedinica policije ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dobro, zaustavimo se tu za trenutak. Šta, 1992. godine, 1991. godine, kada ...

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Od 1991. godine do pada Srpske Krajine, postojala je jedinica policije Srpske Krajine koja je popularno tako u narodu nazivana "Crvenim beretkama".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je to jedinica policije ili Službe državne bezbednosti Srbije?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ta je jedinica policije Republike Srpske Krajine, a ja tu jedinicu ovde inputiram Službi državne bezbednosti Srbije. I tih godina nisam jedini ja to inputirao. To su radili ljudi iz drugih opozicionih partija, iz takozvanih nevladinih organizacija i prozapadnih medija. Jednostavno, pravljena je takva atmosfera. Vaš je problem što ste vi pisali optužnicu iz naših javnih izjava, a ne na osnovu dokumenata i činjenica.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Komentari nam ne trebaju, hvala. Gledajte,

u mnogim vašim intervjuima iz tog doba možemo da vidimo da ste vi bili svesni pritivzakonitosti i problema sa paravojnim jedinicama, jer ste vi uvek govorili da vaši ljudi nisu bili u paravojnim jedinicama. To ćemo još kasnije da vidimo. A ovde vi tvrdite da su Crvene beretke bile paravojna jedinica. I to kažete zato što su oni to zaista i bili. Oni su bili sasvim protivzakonita paravojna grupa koju je stvorio ovaj optuženi kako bi se uzdrmao mir u bivšoj Jugoslaviji i vi ste to znali.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ne, to nije istina. Crvene beretke nikad nisu bile paravojna organizacija. Ja znam dobro šta znači paravojna organizacija, to je uvek u negativnom kontekstu i ovde kad želim nekoga da uvredim, nazivam ga "paravojnom formacijom", jer je to, ipak, prilično teška uvreda. Paravojna formacija podrazumeva nezakonitost, kriminal i mnoge druge stvari, uključujući i ratne zločine.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I konačno, u vezi sa ovim pasusom, grupa koja je postojala između 1991. godine i 1993. godine kada ste držali ovu konferenciju za štampu, na svom je čelu imala Frenkija Simatovića, upravo kao što ste rekli.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Nisam siguran da je sve to vreme on bio na čelu, ali on je bio dobrovoljac u policiji Republike Srpske Krajine, vodio je tamo obaveštajno-bezbednosne poslove i jedno vreme je bio na čelu ove jedinice. Ja vam ne bih mogao precizirati od kad do kad. Ali nije nikakva tajna da je on bio tamo kao dobrovoljac.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Znači, ono šta smo videli na video snimku sa ceremonije u Kuli i ono šta je rekao Simatović, izgleda da je tačno, zar ne?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Pa videli smo na tom snimku da je Simatović ponosan na svoje učešće u ratu, njegovo i njegovih saboraca i on tradicije tog svog učešća u ratu povezuje sa jedinicom koja je formirana 1996. godine, jer svako želi da ima neke tradicije na koje će se nadovezivati i neku slavnu prošlost i tako dalje. Ali formalno, institucionalno, ta jedinica je, kao sastavni deo Službe državne bezbednosti Srbije, formirana 1996. godine. Ranije nije institucionalno bila u

Službi državne bezbednosti Srbije. I vi nemate nijedan dokaz protivno.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala. Gospodine Šešelj, poslednji deo vašeg odgovora o tome da li ima dokaza ili nema dokaza, nije na vama da o tome govorite. Ja obično ne bih na osnovu toga postavio još jedno pitanje, ali budući da ste vi to već rekli, onda recite nam i ovo, molim vas: video snimak koji smo videli i na kome se vidi ono šta je rekao Simatović, vidi se i optuženi kako tamo stoji i sluša svaku njegovu reč, zatim govori i Stanišić, da li hoćete da kažete da je taj snimak falsifikat kad ste rekli da nemamo dokaze?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ja ne verujem ili ne mogu da kažem da li je falsifikat ili ne, ali to vam nije nikakav dokaz. Frenki se poziva na svoju ratnu prošlost koju smatra slavnom i svoju i svojih saboraca i to je jedini zaključak koji ja mogu izvući iz snimka.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Šešelj, da ovo bude sasvim jasno. Poslednja rečenica u ovom intervjuu je, znači, pogrešan opis Crvenih beretki. Vi ste ovde pogrešno rekli da je to paravojna organizacija Službe državne bezbednosti Srbije. I vi ste to učinili namerno zato što ste želeli da naškodite Službi državne bezbednosti Srbije.

SVEDOK ŠEŠELJ: Namerno sam to učinio da bih naškodio Službi državne bezbednosti, jer i celog ovog teksta, na nekoliko strana možete da vidite koliko je dubok taj sukob. U političkom smislu rade mi o glavi. Pokušavaju uništiti Srpsku radikalnu stranku raznim tajnim policijskim sredstvima i ja na to odgovaram brutalno, da ne može biti brutalnije. Čak ih optužujem, na kraju teksta vidite, da su pokušali atentat na mene. A kao realna podloga služi mi činjenica da je zaista došlo do udesa, da je policijsko vozilo ispred mene na nepropisan način skrenulo i da je moj vozač udario u to vozilo i ja sam lakše glavu povredio. Izašao sam krvave glave pred američku ambasadu. To mi je malo ponižavajuće bilo.

SUDIJA ROBINSON: Znači, u to vreme ste bili u sukobu sa Ministarstvom unutrašnjih poslova Srbije i zato ste to rekli. To je, znači, objašnjenje za ovaj pogrešan opis u ovom pasusu, pogrešan opis Crvenih beretki kao paravojne formacije Službe državne bezbednosti Srbije?

SVEDOK ŠEŠELJ: Pogrešan, jer želim da im napakostim, jer želim da ih nerviram, da ih razbesnim.

SUDIJA ROBINSON: Hvala vam. Već je prošlo vreme za pauzu. Idemo na pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA ROBINSON: Nastavite, gospodine Najs. Gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da razjasnimo jedno pitanje. Naime, gospodin Šešelj je doneo sedam svojih knjiga zato što je gospodin Najs to tražio. Naime, tražio je dokaze o tome da je gospodin Šešelj ranije govorio o određenim pitanjima, o napadima na mene, o Srebrenici i tako dalje. Vi ste rekli da se dostavi stranama pa da se onda vidi ko će šta da pita. Ja smatram da ne bi bilo fer da se to na račun mog vremena čini. Gospodin Najs je tražio te dokaze, smatram da je njegova obaveza da troši svoje vreme da pita, jer ne osporavam ja svedočenje gospodina Šešelja ovde, već ga gospodin Najs osporava, tražio je dokaze, dobio je dokaze i onda nek on postavlja pitanja o tome. Ako ja treba da trošim dodatno ispitivanje na to, onda je to nekorektno u pogledu trošenja mog vremena. Ja sam sada dobio tih sedam, sedam fotokopija ovih sedam knjiga.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Najs, da li vi imate nameru da dalje ispitujete o tome?

TUŽILAC NAJS: Kada pročitam, možda ću i hteti, ali optuženi govori nešto šta apsolutno ne stoji. Možda ćemo mi dalje tim da se bavimo, da.

SUDIJA ROBINSON: Dajte mi do znanja, pošto ja takođe želim da znam šta je u ovim dokumentima.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Verovatno ćemo da ih pregledamo do sledeće pauze, ali ćemo tek sutra da imamo vremena da ispitujemo o tome. Možemo li sada da ostanemo na istom dokumentu, a to je odlomak iz dokumenta "Načelnik Generalštab na kolenima" i molim vas da okrenete stranu pet na engleskom. U vašoj verziji to je označeno na stranici 290, negde od početka sredine stranice, vidimo dosta dugačak pasus koji glasi ... Sada ću da ga pročitam, a onda ću da vam postavim nekoliko pitanja o tome. Počinjem od označenih delova: "Ono šta javnost nije znala", to je još malo više "je da su se naši dobrovoljci takođe borili sa specijalnom jedinicom policije i jedinicama bivše Jugoslovenske narodne armije koje bi prelazile Drinu i Dunav iz Srbije i učestvovali u borbama." Samo da se zaustavimo na ovome. Da li je ovaj do tačan?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ovde, mora taj deo da se pročite, gospodin Najs, ne može to tako jednostavno. Ako vi nećete, ja ću pročitati, ako Pretresno veće nema ništa protiv.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Šešelj, ovo je vrlo jednostavno pitanje. Postaviću ga još jednom, ako ne možete kratko da odgovorite, prećićemo na nešto drugo ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodin Najs, da budemo fer prema svedoku, on mora da ima mogućnost da to stavi u kontekst. On kaže da to pitanje ne dozvoljava kratak odgovor sa da ili ne, što je ponekad zaista slučaj.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Svedok može uvek to da kaže, ali u ovom

slučaju ja bih bio zahvalan da dobijem odgovor na jedno jednostavno pitanje. Da li su se dobrovoljci borili sa specijalnim policijskim jedinicama iz Srbije i Jugoslovenskom narodnom armijom koje su prelazile Drinu i Dunav iz Srbije i učestvovali u bitkama? Ukoliko mogu da kažem, meni ovo izgleda kao vrlo jednostavno pitanje.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ja ovde kažem da su se dobrovoljci borili u jedinicama bivše Jugoslovenske narodne armije, Teritorijalne odbrane Republike Srpske i Republike Srpske Krajine i srpske policije te dve srpske republike. A onda želeći da napadnem, ja govorim i o specijalnim jedinicama policije i vojske Jugoslavije, a potenciram Frenkija i izvodim prenaplašeni zaključak iz činjenice da je Frenki ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Stanite malo ...

SUDIJA BONOMI: Pre nego što nastavite, mogu li ja nešto da kažem? Mislim da nam gospodin Šešelj skreće pažnju na onu rečenicu koja prethodi ovoj, gde piše: "Svi su znali da su se naši dobrovoljci borili u jedinicama bivše Jugoslovenske narodne armije, Teritorijalne odbrane, Vojske Republike Srpske i Republike Srpske Krajine" i dalje kaže "kao i u sastavu", ne, kaže se i srpske policije te dve srpske republike, a onda posle toga sledi ovo šta ste vi pitali. "Ono što javnost nije znala to je da su se naši dobrovoljci borili i u sastavu ..." Ako sam vas dobro shvatio, gospodine Šešelj, vi kažete da je ovo potpuno neistinita izjava, ovo šta sledi.

SVEDOK ŠEŠELJ: Ono šta sledi to je moj napad na Službu državne bezbednosti u istom kontekstu ovde. I vidite, veliki broj strana posvećen je tom napadu i ja tu kombinujem istinite činjenice i stvar mašte i kroz tu kombinaciju, ja vezem priču.

SUDIJA BONOMI: Ono šta meni predstavlja poteškoću ovde je da vi kontrastirate nešto šta svi znaju sa nečim za šta vi tvrdite da znate samo vi. Time ste u opasnosti da dovedete svoju publiku u zabludu, zar ne?

SVEDOK ŠEŠELJ: Pa slušajte, u političkoj borbi i u propagandnoj kampanji, nekad vam je cilj i da nanesete protivniku štetu tako što ćete publiku delimično dovesti u zabludu u pogledu nekih činjenica. To je jedno sasvim legalno propagandno sredstvo u političkim obračunima.

SUDIJA BONOMI: U redu, hvala.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da ne okolišamo: vi ste, zapravo, lagali javnost da biste ostvarili svoje političke ciljeve. Je li to to?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Vi lažete. Ja sam vodio propagandni rat protiv gospodina Miloševića.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ne, ne ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Šešelji, o ovome smo govorili već mnogo puta. Vi ne smete da govorite tužiocu da laže. Već smo pričali o tome. On iznosi svoje dokaze.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Na osnovu ovoga šta smo sad čuli da je ova rečenica netačna, idemo dalje. Piše: "Ovde je gospodin Vakić. On je takođe istaknuti komandant naših dobrovoljaca koji je od specijalne jedinice za posebne namene Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije dobio zahvalnicu i koja glasi 'Komandantu dobrovoljačkog odreda Stare Srbije, vojvodi Vakić Branislavu iz Niša za uspehe i saradnju u toku borbenih dejstava u borbi za slobodu srpskog naroda u Republici Srpskoj'. Ovo je izdato u Bajinoj Bašti 25. maja 1993. godine nakon okončanja bitke kod Skelana. Potpisao je Franko Simatović zvan 'Frenki', koji je danas šef Obaveštajne uprave Službe državne bezbednosti Srbije. To je original dokumenta". Treba da shvatimo iz ovoga da ste vi u ovom trenutku kada ste ovo govorili, stajali na tribini i mahali tim papirom vašoj publici.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: To je bilo na konferenciji za štampu. Dokument nije originalan, postojao je neki dokument koji je doneo Branislav Vakić kad su se dobrovoljci vraćali sa fronta, onda su predali pograničnim snagama policije određenu količinu naoružanja koju nisu razdužili. I to je jedina ovde činjenica. A ostale su špekulacije nar-

avno i ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zaustavite se tu. Mi, zasada, imamo samo vašu verziju koja je izneta u ovoj vašoj knjizi. Kada se obraćate ljudima rečima “dame i gospodo”, znači tretirate ih sa poštovanjem i kažete im: “Gospodin Vakić je ovde, on je istaknuti komandant naših dobrovoljaca” i onda čitate to pismo, zahvalnicu od Frenkija. To pokazuje da su oni bili potčinjeni Frenkiju i radili za njega. Da li se Vakić opirao tome kada ste vi davali ovu verziju događaja?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Prvo, to ne znači da su oni bili potčinjeni Frenkiju i nisu bili potčinjeni Frenkiju. Drugo, Vakić je imao neki papir na kome je prikopčan bio i neki memorandum, ja se ne mogu sada precizno setiti toga papira, ali on je nama korisno poslušiji na toj konferenciji za štampu u sklopu svega ovoga šta smo mi iznosili protiv Službe državne bezbednosti Srbije.

SUDIJA BONONI: Da li onda mogu da shvatim da je bilo tačno to šta ste izjavili u to vreme, da je Frenki zaista bio na položaju šefa Obaveštajne uprave u SDB-u?

SVEDOK ŠEŠELJ: Ja ovde kažem “danas je on šef Obaveštajne uprave Državne bezbednosti”, a to je 11. novembar 1993. godine. Po mojim tadašnjim saznanjima on je tada bio šef Obaveštajne uprave, a šta je bio ranije, ja i ne znam pozdano. Ja ga u tom trenutku i napadam, pretpostavljajući da je on kao šef Obaveštajne uprave jedan od glavnih u tajnom ratu, propagandnom ratu protiv Srpske radikalne stranke. Pretpostavljam da on vodi akciju i ja pokušavam da mu što više napakostim u protivudaru. I to je jedina istina u svemu ovome. E možda se gospodinu Najsu ne sviđa metod kojim ja to radim, to je druga stvar.

SUDIJA BONONI: Ono šta je meni teško da razumem je na koji način ovo predstavlja protivudarc. Kako ovo može da bude uzvratanje udarca?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da se vratimo na dokument. Ovaj papir iz koga ste čitali ... Mislim da nisam pripremio dovoljno kopija za sve, to

će biti urađeno ...

SVEDOK ŠEŠELJ: Gospodine Bonomi, da li želite da vam odgovorim na to vaše pitanje?

SUDIJA BONOMI: Da, hteo bih da čujem.

SVEDOK ŠEŠELJ: Gospodine Bonomi, to je kraj 1993. godine. Tada Služba državne bezbednosti masovno hapsi dobrovoljce Srpske radikalne stranke i daju saopštenja za javnost i na televiziji se prikazuju ogromni arsenali naoružanja s tezom da je to pripadalo uhapšenim dobrovoljcima. Mi se optužujemo za razne stvari, za ratne zločine, za pljačke, za kriminal, za ludilo, nema šta nam nisu pripisivali. Ja na to uzvraćam. Ja kažem prkosno policiji "sad im otimeate naoružanje, a vi ste im to davali". Ja se branim, branim stranku od uništenja. A šta se posle desilo? Posle mesec dana svi su ti dobrovoljci, kada je završena predizborna kampanja, pušteni na slobodu. Nijedan nije osuđen.

SUDIJA BONOMI: Izvinite što sam ja čito malo dalje u ovom psusu, ali tema je da vi objašnjavate kako su dobrovoljci Srpske radikalne stranke delovali sa zvaničnim odobrenjem. Tako sam ja shvatio ovaj tekst. I to ga stavlja na stranu Vlade. I meni je stvarno teško da shvatim kako ovo prestavlja neku udarac Vladi, kako na njih to može negativno da utiče.

SVEDOK ŠEŠELJ: Dobrovoljci su išli u rat kao vojnici JNA. Nakon priznanja nezavisnosti Hrvatske, Bosne i Hercegovine 6. aprila, oni su još ostali u JNA do 19. maja. Nakon 19. maja više nisu išli preko JNA. Išli su tako što bi se individualno prijavili u Vojsku Republike Srpske, neki čak i u policiju Republike Srpske, a neki grupno. Iz raznih mesta u Srbiji se dogovore, ostvare kontakt i odlaze. To više nije bilo, dakle ni sa dozvolom vlasti u Beogradu, ni sa odobrenjem, ali vlast to nije mogla ni da spreči, jer oni nisu sa oružjem prelazili preko Drine, nego kao civili i tamo bi se uključivali u vojne formacije. To je to. Drugo, to je vreme našeg žestokog sukoba oko Vens - Ovenovog plana. Gospodin Milošević pokazuje veliki stepen kooperativnosti sa zapad-

nim silama povodom toga plana, a ja pokušavam da mu to ometam.

SUDIJA BONOMI: Da li to znači onda da kad vi kažete: "Mi smo delovali kroz zvanične organe srpske Vlade", da je to neistinita izjava, bar što se tiče perioda posle maja 1993. godine?

SVEDOK ŠEŠELJ: Da.

SUDIJA BONOMI: Hvala.

SVEDOK ŠEŠELJ: Imao sam želju da stvorim dodatne probleme gospodinu Miloševiću, da ga nateram da on objašnjava svojim diplomata s kojim on kontaktira sa zapada.

SUDIJA ROBINSON: Takođe, gospodine Šešelji, da li biste isto to pripisali svojoj izjavi: "Ovo znači da su dobrovoljci išli u borbu na sasvim zvaničan način, zvaničnim kanalima." Da li je to tačno ili netačno. To je u sledećem redu.

SVEDOK ŠEŠELJ: Do 19. maja 1992. godine oni su išli zvanično i u sastavu JNA. Posle 19. maja 1992. godine, pojedine grupe i pojedinci su odlazili nezvanično kao civili u Republiku Srpsku i tamo se priključivali Vojski Republike Srpske. To hoću da kažem.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li su sudije završile? Mogu li da nastavim? Dajte da pogledamo taj dokument za koji vi kažete da je to nekakav dokument, pošto ste ga vi objavili u svom časopisu i on se trenutno nalazi na grafoskopu. Molim režiju da nam zumira sliku i da nam uveća sliku još malo više. To je taj dokument iz koga ste vi čitali, zar ne?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Pa pogledajte dole pečat. Zašto je pečat ovde izgubljen?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Jedna po jedna stvar. Ići ćemo na korak po korak. To je vaš časopis, vi nama recite zašto fali pečat. Ovo je taj

dokument iz koga ste ctirali i vi ste ga objavili u svom časpisu. Pročitajte nam ga.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Pa nema ga celog ovde ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pročitajte ono šta je na ekranu, molim vas. Naglas.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Zašto vi ne pročitate, gospodine Najs

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ne treba vi da ovde postavljate pitanja niti da izvodite dokaze, to je dokument iz vašeg časopisa.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Mogu li da dobijem ceo dokument da pročitam?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možda ćete ga dobiti malo kasnije, ali ja vam tražim da pročitate ono šta je na ekranu.

SUDIJA ROBINSON: Samo nam pročitate ono šta se vidi ovde na prvoj strani.

SVEDOK ŠEŠELJ: Vi mi morate dati da pročitam celi dokument i zaglavlje i sve, pa ću vam onda dati i objašnjenje. Pa šta ovo znači? Je li ovo igra neka, skrivača? U zaglavlju verovatno stoji nešto što se mnogo ne sviđa gospodinu Najsu, da vidimo šta je to. Pa ću vam ja objasniti kako je to nastalo.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Šešelj, vi ovde ne određujete kako će dokazi da se izvode u ovom Predmetu. Tužilac vam je postavio pitanje i zamolio vas je da pročitate. Da li vi kažete da ne želite da pročitate?

SVEDOK ŠEŠELJ: Pazite, skrećem vam pažnju šta piše: "Dodjeljuje", znači ijekavski. To je veoma važno zbog onoga šta sledi od gospodina Najsa. "Dodjeljuje zahvalnicu komandantu dobrovoljačkog odreda 'Stara Srbija' vojvodi Vakić Branislavu iz Niša za uspehe", "uspehe" i to naglašavam "i saradnju u toku borbenih dejstava u borbi za slobu-

du srpskog naroda u Republici Srpskoj. Bajina Bašta", 25. maj.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Potpisao je ko?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ovde se ne vidi ko je potpisao.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ja vas pitam ...

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ne znam čiji je ovo potpis. Moguće da je Frenkijev, ali nisam siguran. Od kud ja znam kakav je njegov potpis?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ovaj dokument koji ste vi naglas pročitali vašoj publici tog dana u novembru 1993. godine, onda ste ga objavili u vašem časopisu i u svakoj od te dve prilike vi ste ga predstavljali kao autentičan dokument, original.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ja sam ga tada predstavljao kao autentičan dokument, ali sada tvrdim da to nije autentičan dokument i da ne postoji njegov original, jer da je to autentičan dokument Službe državne bezbednosti Srbije onda ne biste ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ko ga je onda falsifikovao?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: ... imali "dodjeljuje" i ne bi stajalo "za uspehe" nego "za uspehe". Nemoguće je da se u ijekavskoj varijanti upotrebe ti izrazi u Službi državne bezbednosti Srbije i to je ono šta je svima u Srbiji jasno, a ovo je vama stvorilo zabunu. Na osnovu ove zabune koju sam ja tada napravio, vi lažne optužnice podižete. Ako pogledate pečat, videćete da je reč o nepostojećoj instituciji na osnovu tog pečata.

SUDIJA BONONI: Kad govorite o toj zabuni, zar to ne znači da ste vi namerno obmanjivali svoju publiku tada ili ste vi i sami tada mislili da je ovo autentičan dokument?

SVEDOK ŠEŠELJ: Znao sam da nije autentičan, ali to je metod koji je tada bio uobičajen u političkim obračunima u Srbiji. Slično je meni napravila Demokratska stranka. Našla moj potpis na jednom doku-

mentu, prikopčala na drugom, fotokopirala i kao da sam ja taj dokument potpisao. Možda vam ovo izgleda čudno, ali to je bilo uobičajeno u našem političkom životu tada. A ja znam šta sprema gospodin Najs. Verovatno gore piše nešto šta bi se njemu svidelo, pa valjda ćemo videti šta to piše gore.

SUDIJA BONOMI: Kako ste vi uopšte došli do tog dokumenta?

SVEDOK ŠEŠELJ: Pa ko zna kako je napravljen taj dokument ...

SUDIJA BONOMI: Ne, ne, ja vas pitam kako ste vi dobili taj dokument?

SVEDOK ŠEŠELJ: Pa verovatno ga je neko u stranci napravio. Otkud znam? To je bilo pre 12 godina.

SUDIJA BONOMI: U redu, hvala.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Znači neko u vašoj partiji je falsifikovao taj dokument koji je navodno od Simatovića, a vi ste ga predstavili kao autentičnog članovima svoje partije i onda ste još dodatno izazvali zabunu štampajući ga u časopisu. Tako vi tretirate članove svoje partije. Vi ih lažete. Da li ih lažete stalno ili samo ponekad?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ne, ja ovde vodim propagandni rat, a vi lažete, gospodine Najs. Ali ja vam ukazujem na dve činjenice koje pokazuju da dokument ne može biti originalan i da je neko protiv mene tada pokrenuo krivični postupak, te dve činjenice bi mi bile dokaz na sudu da ja namerno nisam hteo da to izgleda kao originalan dokument. Ne može u aktu Službe državne bezbednosti da stoji "dodijeljuje". Nego bi bilo "dodeljuje". Ne može da bude "za uspehe" nego bi bilo "za uspehe". A vi od mene tražite da se ja setim svih detalja onoga šta mi je izgledalo kao dobra politička doskočica pre 12 godina. I to bi bilo nemoguće da ja imam sada detaljnu priču, e jeste, mi smo seli, pa smo to prekrójili ovako, pa onako, pa dodali ovo,

dodali ono ...

SUDIJA BONOMI: Vi stalno pokušavate da tužioca ovde predstavite kao lažova zbog generalizacije, a vi ste sami generalizovali puno i iznosili optužbe protiv svih koji su bili uključeni u politički život Srbije u tom vremenu, varajući vašu publiku.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Moraću da se vratim na ovaj dokument koji je od većeg značaja nego sam ovaj pasaž o Vakiću, ali optuženi, izv-injavam se, svedok misli da ja imam neku kontrolu nad ovim ekranom. Zamoliću tehniku da nam prikaže i vrh ovog dokumenta. Evo, sad možete da vidite i da nam pročitate šta piše tu gore na početku dokumenta, u zaglavlju, pre nego što zaboravimo poentu.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: "Specijalna jedinica za posebne namjene MUP-a Srbije". Prvo, nemoguće je da stoji "namjene". U dokumentu države Srbije, ne može da bude izraz "namjene". Bilo bi "namene". Drugo, nema Službe državne bezbednosti nego MUP-a Srbije. Dakle, tako je tu ukucano da je očigledno da nije reč o službenom dokumentu. Bilo bi "Specijalna jedinica za posebne namene Službe državne bezbednosti Srbije", pre toga bi stajalo "Ministarstvo unutrašnjih poslova Srbije". Sam dokument govori da je reč o jednoj spradačini, kako bih rekao. Dakle, o nečem neozbiljnom koje služi da izazove ... Nema, pazite, ijekavski se u Srbiji ne koristi u službenoj upotrebi. Nijedan državni organ u Srbiji ne koristi ijekavski. I dokument je tako napravljen da izazove zabunu ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Šešelj, hvala.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vratićemo se još verovatno sutra na ijekavicu i ekavicu, možda na ovaj dokument kasnije danas, ali hajde da se sada vratimo na naš dokazni predmet, to je izjava od 11. novembra. Pretresno veće je pročitalo već deo toga, ali bi sada trebalo da pređem na sledeću rečenicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson ...

SUDIJA ROBINSON: Da, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Mogu li ja da dobijem fotokopiju ovog dokumenta koji je maločas bio na grafoskopu?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Napravićemo to za nekoliko minuta, još nismo to označili. Dobro, a sada da se vratimo na prethodni dokument, na engleskom je to strana 5 od 16. Čitamo dalje. Molim da se malo spusti, još malo niže. "Danas je šef Obaveštajne uprave Službe državne bezbednosti Srbije. To je originalni dokument. Imamo i čitav niz drugih dokumenata od kojih smo danas doneli nekoliko, da se vidi kako su naši dobrovoljci sasvim službeno odlazili u borbu, da su regularan način zaduživali oružje, municiju i drugu vojnu opremu i da su to regularno razduživali. Recimo, ovde je dokaz da je specijalna jedinica Ministarstava unutrašnjih poslova dobila od naših dobrovoljaca kod Skelana ratni plen. Tačno je navedeno, jedan, verovatno se misli na minobacač 60 milimetara, jedan od 82 milimetara, zatim broj metaka, broj drugih tipova i oblika naoružanja. Ovo možete da pogledate takođe posle konferencije za štampu. Sa pečatom Jedinice za specijalne namene. Potvrde o vraćanju naoružanja takođe dobrovoljaca koji su se vratili sa fronta. Sve to svedoči da se nikako za dobrovoljce Srpske radikalne stranke, ni u jednoj varijanti, ne može reći da su pripadali paravojnim organizacijama. Njihovi komandanti na ratištima, glavni komandanti bili su Obrad Stojanović kod Skelana, na drugim ratištima, recimo u Istočnoj Slavoniji Mihalj Kertes i jedan od glavnih šefova Crvenih беретki koji danas zavode strahovladu u Istočnoj Slavoniji i pokušavaju sakriti dokaze o teškim krivičnim delima korumpiranih pripadnika režima, na primer, Gorana Hadžića". Zaustavimo se ovde za trenutak. Da li je ovo istina li izmišljotina, ovo što sam sada pročitao?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Prvo, ovde vam je jedna greška. Reč je o Obradu Stevanoviću ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da, Stevanović.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Po mojim informacijama, on je bio

dobrovoljac.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: On je bio svedok ovde, videli smo ga. I on je bio, zar ne, taj čovek koji je ovde bio svedok, Obrad Stevanović, to je u trećem redu strane 6, htao sam da ispravi ovo prezime. To je, znači, taj čovek koji je ovde svedočio i taj je čovek bio glavni komandant na linijama, zar ne? Ustvari ne glavni komandant, nego jedan od komandanata.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Slušajte, on je bio tamo dobrovoljac i on je komandovao nekom jedinicom kao dobrovoljac, kao što su bili i neki drugi. I Frenki je bio dobrovoljac i Badža je bio dobrovoljac, a ovde sam namerno ubacio u igru i Mihalja Kertesa, mada on nikada nije bio na prvim borbenim linijama, nikad, zapravo, nije učestvovao u ratu. Ali ja tu pravim zabunu namerno, a, po mojim saznanjima, Obrad Stevanović je neko vreme proveo kao dobrovoljac.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kakav će da bude efekat toga da zbunjujete vašu publiku? Šta bi oni mogli da učine osim da se počesu po glavi?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Pa, slušajte, mnogi su se češali po glavi, gospodine Najš, ali, evo vidite, i ne htejući, posle 12 godina sam izazvao veoma dobar efekat, vas sam doveo u zabunu i na ovakvim i sličnim stvarima vi ste gradili optužnicu i ta vam optužnica sada puca kao kula od karata. Znaite, ne može se na osnovu priče rekla-kazala graditi ozbiljna stvar. Ali ja ovde ređam policijske fukcionere za koje sam u tom trenutku znao. Mnoge nisam znao poimenično ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Moram da vas zaustavim. Stanite. Pitanje koje sam vam postavio je bilo šta je, malo drugačije sam se izrazio, ali šta je vaša publika mogla da izvuče iz toga? Šta je bila svrha laganja vaše publike na takav način?

SUDIJA BONOMI: Pitanje koje ste postavili je, čini mi se, bilo smisljenije. Šta je bio cilj zbunjivanja vaše publike?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dakle šta je bio cilj toga

da ste zbunjivali vašu publiku?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Da prikažem učešće pojedinih plicajaca kao dobrovoljaca u ratu, kao njihovo institucionalno učešće, da bih zadao udarac gospodine Miloševiću u vreme njegove velike kooperativnosti sa zapadnim silama u traganju za nekim mirovnim rešenjima, za koja sam ja smatrao da nisu povoljna za srpski narod. To je suština. S duge srtane ja ih napadam zato što mi hapse dobrovoljce na sve strane, zato što rasturaju stranku, takođe na osnovu nekih lažnih argumenata i falsifikovanih dokumenata i tako dalje. Ko zna kakve su oni falsifikate protiv nas koristili. Mi uzvraćamo udarce istim metodama, čak možda mnogo blaže nego što su oni protiv nas primenjivali.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je sve dosta suptilno, ako mogu da kažem. Barem ako uzmemo da su vaši odgovori ovde tačni. Sve je to veoma suptilno zato što vi ovde niste spomenuli optuženog direktno. Vi spominjete sasvim druge ljude, Stevanovića, Frenkija, Kertesa i tako dalje. Ili je možda istina to da je ovo šta ste vi ovde rekli tačno, kao što ste na toliko mnogo mesta u paragrafima u vašim knjigama koje smo gledali, rekli tačne stvari. I to optužuje ovog optuženog i aparat koji je on kontrolisao.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: To ne može da optužuje gospodina Miloševića, jer ja sam vodio propagandni rat, a vi ste danas dobili dokaze da je zaista tu bilo reč o propagandnom ratu i da sam se u tom ratu služio tim metodama o kojima je reč. Danas ste dobili te dokaze, a nećete da ih predočite Pretresnom veću. Dajte da razmotrimo i to. Šta je bio moj cilj? Da objavim sve šta sam bukvalno bilo kada izjavio. Uz mnogo kontradikcija. Jenog dana, računam, istoričari će to istraživati. Na osnovu toga će shvatiti šta se sve dešavalo. Ali vi biste da iz tih mojih tomova i tomova, a preko 50 ovakvih tomova je do sada objavljeno, da povadite samo ono šta bi vama odgovaralo ...

SUDIJA ROBINSON: Hvala.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ako je Obrad Stevanović pred ovim Sudom negirao, na primer da je ikada bio u Bosni, to je netačno, zar ne, bilo

kao dobrovoljac ili u bilo kakvom drugom svojstvu. Dakle, ako bi on negirao da je ikada bio tamo, to je netačno, zar ne?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: To je netačno, jer ja ga nikad nisam video nigde, ni u Bosni ni u Krajini. Ali je bio visoki policijski funkcioner za koga sam znao i bilo mi je zgodno da ga napadnem.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Čekajte, gospodine Šešelji. Ne možete da imate i jedno i drugo. Pogledajte ovu rečenicu, tu se kaže: "Njihovi su komandanti bili, Obrad Stevanović, kod Skelana". Znači vaš prvi deo odgovora je bio da je on bio tamo kao dobrovoljac, a drugi deo da je on to negirao, da, onda, greši, a sada pokušavate da ga branite. Kada ste vi rekli da je on tamo bio i to kao komandant, vi ste govorili nešto za šta ste znali da je istina, zar ne?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ne, ja njega ne pokušavam braniti...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dobro, idemo, onda, dalje, na nešto drugo. Pri dnu strane 6 od 16 na engleskom, a za vas je to negde pri sredini ili pri kraju strane 291 i tu vi spominjete optuženog Miloševića. Da vidimo šta kažete o njemu. Kažete sledeće: "Međutim, Srpska radikalna stranka je već čitave ove godine vodila ogorčenu borbu protiv kriminalne državne i finansijske mafije koja vlada Srbijom i Saveznom Republikom Jugoslavijom. Raskrinkavali smo povremeno tu mafiju počevši od ministarske afere, pa do generalske afere. Raskrinkavali smo i došlo je vreme da raskrinkamo glavnog mafijaša koji se zove Slobodan Milošević, jer ništa se u ovoj zemlji ne bi moglo krasti na tako visokom državnom nivou bez njegove dozvole i njegovog znanja". Zaustavimo se sada. Pročitaćemo još i ostatak za koju sekundu, ali prvo mi recite šta ste mislili pod tim da kažete?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Pa vidite da na najžešći mogući način napadam gospodina Miloševića. Nemilosrdno do kraja. Sve što su bile afere i te godine i ranijih godina u Srbiji, ja njemu pripisujem, bez dokaza. Uostalom, ovu ministarsku aferu, on je lično raskrinkao. Naša uloga je tu bila sporedna. Generalsku aferu sam ja raskrinkao. To je afera ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da pokušamo da shvatimo. Od vas želim da dobijem jednu sliku života u ono doba. Ranije u ovom članku i u prethodnim člancima kažete kako su vas državni organi napadali i skoro ubili i tako dalje. Dakle, u to vreme to je sigurno bila policijska država, iako su ljudi mogli da napadaju političare na način na koji ste vi opisali. Recite nam sada, kako to još može da se opiše? To je bila policijska država.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: To nije bila policijska država. Do udesa je, verovatno, došlo sasvim slučajno, jer da su hteli da me ubiju, onda bi me i ubili, onda bih imao bar teže povrede. A ovde je auto iznenađeno skrenuo ispred nas, mi smo udarili u to auto i ja sam samo udario glavom o krov, imao sam lakšu povredu od koje sam malo krvario. Ali ja prenaglašavam taj događaj i on mi služi kao argument da još jednom napadnem gospodina Miloševića i njegovu vlast.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zaustavimo se ovde. Znači, svi drugi napadi na vas u to vreme na koje je vaš govor odgovor, falsifikovanje dokumenata i sve druge stvari u vezi s Petkovićem, vi ne biste rekli da su to bili potezi jedne kriminalno policijske države?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ne, to nije bila kriminalno policijska država. Znači, to ponašanje tajne policije u našem političkom životu nasleđeno je iz starog vremena, još iz starog komunističkog režima. Neke stvari su po inerciji rađene. Da se tajna policija bavila opozicionim strankama, to je činjenica. U svim opozicionim strankama, tajna policija je imala svoje ljude koji su se informisali o namerama rukovodstva, o planovima, o aktivnostima i tako dalje. Ona je to uradila i Srpskoj radikalnoj stranci, ali mi smo uspeli da raskrinkamo njihove glavne ljude u našem rukovodstvu i da ih izbacimo iz stranke.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Opis aktivnosti policije u vezi sa opozicionim strankama je, prema ovim tvrdnjama, sasvim jasno priznanje da se radilo o policijskoj državi i kada pogledamo ovaj pasus koji smo sada čitali, vi kažete da je, povrh toga i mafijaška država. Da li je to tačno?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: To i FBI (Federal Bureau of Investigation) u Americi (United States of America) ubacuje svoje ljude u razne političke organizacije, čak i u sindikalne.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ne, ne. Gospodine Šešelj, gospodine Šešelj, molim vas da slušate pitanja. Ako pogledamo ovaj vaš pasus, vidimo da vi u njemu kažete da se radilo o kriminalno-mafijaškoj državi. Da li je to tačno?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Mafija je počela da se pojavljuje tih godina, to je tačno, a ja pokušavam ovde da sve to negativno šta se dešavalo i te začetke mafijaškog delovanja pripišem gospodine Miloševiću. Dakle, tačna je činjenica da se delatnost mafije već itekako osećala. A ono šta je ovde pre naglašeno, što je moj propagandni trik, to je da sve to pripišem lično gospodinu Miloševiću. Ja njega optužujem za sve negativno i ono šta je stvarno negativno i ono šta ja pre naglašavam konstruišem i tako dalje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ako on nije bio odgovoran za sve kriminalne radnje mafijaške države, recite nam za koji deo jeste bio odgovoran?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Pa prvo, ne može lično biti odgovoran ni za šta, jer u sklopu svojih nadležnosti, te stvari nije ni imao, ali da je bilo u okviru Socijalističke partije ljudi koji su se bavili mafijaškim poslovima, to je činjenica. Da je bilo u mnogim opozicionim strnaka-ma takvih ljudi, i to je činjenica. I da je mafija ta koja je stasala za vreme njegove vlasti, na kraju izvela puč protiv gospodina Miloševića, i to je činjenica.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je to činjenica? Da pogliamo onda i kraj ovog pasusa, gde vi kažete: "Šta bi mogli Jezdimir Vasiljević ili Dafina Milanović da ukradu Srbiji i kako bi mogli da opljačkaju narod i državu, da nisu imali saglasnost Slobodana Miloševića i njegovu podršku. Postavlja se pitanje gde je taj novac koji je opljačkan od naroda, od stare devizne štednje, od zajma za preporod Srbije, od svih privatnih banaka i posebno novac, one devize koje su dobijene špekulacijama novcem iz primarne emisije? Otišao je na Kipar (Cyprus) i u

druge strane banke. Vi ovde sada govorite o transferima novca o kojima smo već ovde čuli druga svedočenja. I vi odgovornost za to pripisujete optuženom. Nije li to tačno?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Sve negativno što se dešavalo i stvarno i konstruisano, ja sam tada pripisivao gospodinu Miloševiću, ali vaši istražitelji su tražili navodno njegov novac i na Kipru i u drugim bankama, pa nigde ništa nisu našli. A ovo šta ja ovde govorim, o ovome su pisali svi zapadni, prozapadni mediji u Srbiji, sve druge opozicione stranke, ovo su bile standardne optužbe protiv Miloševićevog režima nekoliko godina.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ovde ima mnogo stvari u ovom dokumentu koje bi mogle da nam budu od pomoći, ali nemamo mnogo vremena. Molim Pretresno veće da sada pogleda stranicu 9 na engleskom, ovo nije označeno, ali možete to da pronađete. Radi se o Arkanu, strana 9 na engleskom. To je verovatno negde pri sredini stranice 292 za vas, gde se kaže sledeće: "Radovan Stojčić, poznat kao "Badža" on ima svoje jedinice za specijalne zadatke, zauzeo je silos u Bršadinu. Nekoliko sati nakon toga, Arkan je ušao sa svojim ljudima, sve to snimio video kamerama, inscenirali borbu i izgledalo je kao da je tamo došlo do borbe. Najgore je to da su jedinice MUP-a i Ražnatovićevi dobrovoljci iz Srpske dobrovoljačke garde pokupili ratni plen, natovarili u prikolice i prodavali ga u Srbiji. Uostalom, odakle Arkanu zlatara u centru Beograda?" Recite nam otvoreno da li je Arkan bio u stanju da to učini, da ratni plen donosi u Beograd, prodaje ga i na tome da se obogati?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Da, Arkan je to bio u stanju, ali ja pokušavam da ga ovde direktno vežem za policiju, očekujući da ću tako još jedan snažan udarac zadati gospodinu Miloševiću. I po mojim saznanjima, ovaj događaj je bio tačan. Badža je kao dobrovoljac, na čelu jedne jedinice teritorijalaca, zauzeo veoma važan borbeni položaj, silos u Bršadinu. A onda je posle nekoliko sati, po mojim saznanjima, ja nisam bio očevidac, došao Arkan, odglumio sa svojom jedinicom borbu, snimao kamerom, jer je voleo posle te snimke da pokazuje po Beogradu. Ono šta je ovde ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sada idemo na sledeći pasus, to je strana 10 na engleskom. Što se vas tiče, to počinje od odgovora gde kažete "što se tiče samog Miloševića. To je, verovatno, strana 293. Kažete: "Što se samog Miloševića tiče, mi nemamo dokumente, ali imamo dokumente za njegove najviše saradnike. Recimo, za najviše predstavnike Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije. Imamo dokumente za zamenika ministra Radovana Stojčića Badžu. Imamo dokumente za šefa Obaveštajne uprave Službe državne bezbednosti Franka Simatovića Frenkija. Tu su ti dokumenti, sada sam vam ih pokazao. Njegov potpis. Tu vam je gospodin Vakić koji se borio pod komandom visokih funkcionera Službe državne bezbednosti Srbije. Ne mogu da se nađu dokumenti za sve, ali za mnoge stvari mogu." Pitanje: "Koliko će to da utiče na imidž Srbije". Vi na to pitanje odgovarate: "Imidž Srbije u svetu, pre svega, kviri Slobodan Milošević. Njemu je najvažnije da sačuva jednopartijsku vlast u Srbiji, odnosno vlast svoje stranke, bez obzira kakve će narod patnje zbog toga da preživljava." Da li je to istina?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Istina je da sam ja ovako napadao gospodina Miloševića. Kada same te događaje koji su tada opterećivali Srbiju protumačite, to vam treba naučno istraživanje, ali sam ja na ovaj način takođe napadao gospodina Miloševića i nema šta drugo još nisam koristio. Vi ste ovde samo jedan mali deo tih mojih napada koristili, koje sam ja tada iznosio u kampanji koju sam vodio kroz mnoge medije, na konferencijama, na mitinzima i tako dalje. Ja sam vodio kampanju protiv gospodina Miloševića koja do tada nije još viđena na balkanskim prostorima: stručno, organizovano, po svojoj metodologiji koju su razradili strani centri, instituti za specijalni psihološki rat. I niko to bolje od mene nije radio, da vam i to kažem.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Razumem. Ali tačno je bilo da ste vi pokazali svoj stav prema Miloševiću. Pitanje je ovde da li ste vi u celini pokazali vaš stav o Miloševiću ili treba da to da uzmemo kao marginalno zbog neiskrenosti ili propagande? Okrenite, molim vas, stranu. To je strana 11 na engleskom, a na srpskom je to, čini mi se 294. I ovde vidimo da ga vi u ovom govoru zaista napadate. Vi kažete:

“Slobodan Milošević je prošle godine vodio iskrenu patriotsku politiku. Ako se sećate, prošle godine smo otkrivali neke afere, tokom čitave godine smo govorili o skandalima koji su se ticali Slobodana Miloševića. Čitavo leto smo vodili borbu sa Slobodanom Miloševićem oko smene onih korumpiranih generala”, sada nam je teško da ovo pročitamo na engleskom, ali nije ni važno ... “Vrhovni savet odbrane još uvek nije usvojio izveštaj državne komisije zato što načelnik Generalštaba Života Panić”, možda čitam prebrzo, “Miloševića zbog nečega ima u šaci. Jednostavno su zajedno delili ratni plen. Samo u Vukovaru je Života Panić prisvojio sedam miliona maraka. Gde su nestale te pare, to niko ne zna”. I onda kažete: “Prošle godine Milošević je istupio kao patriota, pomagao srpskom narodu u Srpskoj Krajini, a ove godine je počeo da vodi kapitulantsku politiku i mi smo to raskrinkavali. Prvo, je prihvatio Vens - Ovenov plan, zatim omogućio ljudima iz svoje partije, posebno Radmilu Bogdanoviću i Savezu komunista - pokretu za Jugoslaviju, gde glavnu ulogu igra njegova supruga i službi bezbednosti Vojske Jugoslavije, da rovale po Srpskoj Krajini”. To je, znači, opis vaših političkih pogleda uključujući i poglede o supruzi optuženog. Niste li vi tamo, zapravo, tačno naveli svoj stav o optuženom i to na način da nije bilo potrebno da izmišljate razne dokumente?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ja sam zaista iznosio svoj tadašnji stav protiv gospodina Miloševića. Samo, ovde su neke stvari, ipak, pre naglašene. Ja sam vam rekao šta je bilo sa parama iz Vukovara i odgovorno i dalje to tvrdim. Pare iz Vukovarske banke je odneo Aleksandar Vasiljević i one su nestale, a ja tu napadam Životu Panića pošto je on bio komandant beogradske armijske oblasti pod čijim ingerencijama su bile snage JNA u Istočnoj Slavoniji. Dakle, je udaram tu u čelo, ali neposredno, onaj ko je ukrao te pare je Aleksandar Vasiljević. Da li tačno sedam miliona maraka, dolara, ja ne znam tačno. Nekoliko miliona maraka ili dolara je odneo Aleksandar Vasiljević i to je činjenica. Dalje, ja ovde i kažem da je osnovni sukob počeo Miloševićevim prihvatanjem Vens - Ovenovog plana. A posle, napadao sam i njegovu suprugu ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Samo trenutak, samo trenutak. Gospodine Šešelj, samo trenutak. Vi, naravno, smete da govorite stvari koje predstavljaju napade na druge ljude. Nakon što ste optužili Panića da je uzeo sedam miliona maraka, vi sada hoćete da kažete da je jedan svedok koji je ovde svedočio protiv optuženog, Aleksandar Vasiljević, to isto učinio. Možete li, molim vas, da ukažete na bilo koji dokaz na osnovu koga vi iznosite takvu tvrdnju, budući da ste takvu tvrdnju izneli?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ja, to su moja saznanja. Ja materijalnih dokaza nemam, ali ta moja saznanja sam iznosio u srpskoj javnosti pre dolaska u Hag.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zaustavimo se ovde. Gospodine Šešelj, mi znamo da vi govorite stvari iz propagandnih razloga, a koje su sasvim netačne. Vi ste sada ovo rekli o Aleksandru Vasiljeviću. Možete li, molim vas, da ukažete na bilo koji dokaz koji podržava tu veoma ozbiljnu tvrdnju?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Mogu vam izneti nekoliko činjenica. Prva je činjenica da su te pare bile u Vukovarskoj banci ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ne.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: A koje vi dokaze tražite, gospodine Najs? Da ja imam papire neke o tome?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu, nastavite. Recite nam koji su to dokazi koji ukazuju da je to upravo general Vasiljević?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Te su pare bile u Vukovarskoj banci. To je činjenica. U vreme pada Vukovara. Te pare je zaplenila JNA. Te pare je iz Vukovara odneo general Aleksandar Vasiljević.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Samo trenutak ...

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ko je odneo te pare?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: I šta se onda dogodilo?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Te pare su morale biti po zakonu, po propisima, morale su biti predate takozvanom "Vojnom sevisu Narodne banke Jugoslavije", jer sav novac koji stekne vojska na bilo koji način, mora se predati Vojnom servisu Narodne banke, bilo da je ratni plen, bilo da su neki prihodi, mogla je vojska negde obaviti civilne poslove pa dobiti novac, taj novac je morao bitu uplaćen Vojnom servisu. Vojske nije smela da ima bilo kakve prihode koji ne bi otišli u Vojni servis Narodne banke. Taj novac i to i danas odgovorno tvrdim, taj novac nikad nije predat Vojnom servisu Narodne banke, a iz Vukovara ga je odneo Aleksandar Vasiljević. I ja sam to izjavljivao u srpskoj javnosti pre dolaska u Hag. E sad što Života Panić ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dobro.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Lako je napadati Životu Panića kad nije živ. Što Života Panić nije pokrenuo postupak protiv Aleksandra Vasiljevića zbog krađe tog novca, to ve već drugo pitanje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Stanimo ovde. Gospodin Šešelj, vi ste izneli tvrdnju protiv gospodina Panića dok je on bio živ. Šta je on preduzeo s tim u vezi?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ja sam te godine zaokupio generala Životu Panića zbog velike finansijske afere u Beogradu, jer on je kao načelnik Generalštaba obezbedio svome sinu i njegovoj privatnoj firmi "Kentaur", da bude jedan od glavnih snabdevača vojske. I ja sam to pokrenuo u saveznoj Skupštini i veliku kampanju oko toga podigao kroz štampu i posledica je bila da je general Života Panić zbog te afere morao da bude smenjen. Formirana je državna komisija na čijem čelu je bio ministar odbrane Pavle Bulatović, toj državnoj komisiji sam ja predao raspoloživa dokumenta, tu sam imao konkretne papire i zato je i naslov ove knjige "Načelnik Generalštaba na kolenima". I državna komisija ja zaključila da sam u svojim optužbama bio potpuno u pravu i general Panić je ubrzo posle toga smenjen.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Časni Sude, mislim da to nije odgovor na

moje pitanje, ali neću da insistiram. Zadnje pitanje u vezi sa ovim dokumentom, moram jasno da kažem da ću verovatno da vas pitam i nešto u vezi sa drugim dokumentima koje ste vi u celini ili delimično prihvatili kao tačne ... Stranica 14 na engleskom godine, gde vi navodite vašu tadašnju percepciju načina na koji su stvari funkcionisale u tadašnjoj Vladi To je, mislim, strana 296 na srpskom.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Koje je to stranica na srpskom?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Mislim da je 296. Tu ima nekoliko pasusa koje bih ja rezimirao, pri kraju stranice 14 na engleskom, a pokušaću to da nađem i u vašoj verziji, tiče se Ćosića, rečenica počinje: "Ali ta opcija nam nije odgovarala. Ćosić kao instrument u Miloševićevim rukama za nas je bio mnogo veća opasnost od samog Miloševića, zato što je Ćosić još uvek imao uticaja na međunarodnu javnost. Čitavo leto smo vodili borbu sa Miloševićem oko smene ovih generala i Milošević je morao da pusti, krajnje nerado i onda je smenio te generala u paketu sa nizom drugih časnih i sposobnih oficira. Mi smo u junu najavili da ćemo da rušimo Šainovićevu Vladu, dajući mu još tri meseca da pokaže da li je njegova Vlada u stanju da bilo šta pozitivno promeni u Srbiji. Pošto se pokazalo da nije, mi smo krenuli otvoreno na obaranje te Vlade. I što je Miloševiću najteže palo, mi smo raskrinkali njegovu ulogu oko Banja Luke. Ako se kaže da je u tome učestvovala Socijalistička partija, Radmilo Bogdanović koji je siva eminenција režima u Srbiji, ako se kaže da je učestvovao SK pokret za Jugoslaviju i ako se kaže da je učestvovala služba bezbednosti Vojske Jugoslavije, još je trebalo da na onoj velikoj tabli u Skupštini nacrtamo Miloševića, pa da bude sve jasno onima koji su možda do danas u nešto sumnjali". Da vas prvo pitam, da li je tačno, kao što kažete ovde u vezi sa Ćosićem, da je on bio instrumentalizovan od strane Miloševića?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: To je jedna politička ocena. Teško je reći je li bio instrumentalizovan ili ne. Koje su činjenice? Činjenice su te da je padom Milana Panića Ćosić bio veoma oslabljen i on je u jednom trenutku priklonio se volji Socijalističke partije kao vladajuće. Pokušao je sam da predloži sudije Ustavnog suda, to mu je palo u

saveznoj Skupštini. A onda je prihvatio predlog Socijalističke partije i izabrani su upravo ti ljudi koje je predlagala upravo Socijalistička partija. To je nas malo uplašilo tada, kao drugu po snazi političku partiju, od neke iznenadne sprege Dobrice Ćosića i Slobodana Miloševića. Mi smo iskoristili situaciju u kojoj su prozapadne partije u Skupštini Srbije pokrenule inicijativu za smenu Šainovićeve Vlade. To je socijalistička Vlada, manjinska, kojoj smo omogućili formiranje dva meseca ranije i ocenili smo, ili ćemo smeniti Ćosića ili će vam pasti republička vlada. Tako smo naterali socijaliste da prihvate smenu Ćosića, za koju smo mi mnogo ranije podneli inicijativu u saveznoj Skupštini. E sad ja ne mogu ovde da kažem da li je Ćosić bio instrumentalizovan ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Možete li da mi odgovorite ...

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: ... ili ne. Moja je politička ocena iz tog vremena ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Molim vas. Šta je ovo pitanje Banja Luke, piše: "raskrinkali njegovu ulogu oko Banja Luke"?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Reći ću vam činjenice koje su postojale. Na osnovu tih činjenica išlo je moje optuživanje, moja konstrukcija. Činjenice su bile te da se deo vojnika Vojske Republike Srpske pobunio u Banja Luci protiv centralne vlasti Radovana Karadžića i oni su blokirali Banja Luku, nekoliko dana je trajala veoma teška situacija, a ja sam u saveznoj Skupštini napao, imajući u vidu loše odnose između gospodina Miloševića i gospodina Karadžića, napao razne strukture vlasti iz Srbije da podržavaju te pučiste. Dakle, ovo šta sam ja uradio u formi napada je konstrukcija. Realna činjenica je da je došlo do pokušaja puča.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pre nego što napisimo ovaj dokument, mada ću da se vratim na Vakića, hoću da vas pitem da li vas je optuženi koristio da obavljate prljave poslove za njega, ponekad kada je hteo da se nešto uradi, da se, na primer, stavi pritisak na Vladu ili

tako nešto?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Nikada me gospodin Milošević nije mogao ni na šta primorati, nikada me nije mogao ni na šta naterati i nikad za njega nisam vršio nikakve prljave poslove.

TUŽILAC NAJS: Molim da se ovo uvede u spis.

SUDIJA ROBINSON: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A što ste tiče dokumenta koji je na grafoskopu ...

SUDIJA ROBINSON: Da prvo ovo označimo.

sekretar: Ovo će da bude dokazni predmet 894.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vratću se na ...

SUDIJA KVON: A ova potvrda?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Na to ću da se vratim posle pauze, kao i na još jedan članak koji treba da pogledamo. Da li sada možemo da podelimo sledeći dokument? Za prevodioce, to je tabulator 31. Vi razumete, gospodine Šešelj, da se tvrdnje Tužilaštva protiv vas, a što se tiče materijala u ovoj optužnici, ne u optužnici protiv vas, zasnivaju na činjenicama da ste vi bili propagandista koji je širio mržnju takve vrste da je ona mogla da dovede do izvršenja ozbiljnih zločina, među najozbiljnijim zločinima koji su poznati čovečanstvu. Vi shvatate tu konkretnu optužbu, zar ne?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ta optužba protiv mene je lažna, ja sam i to shvatio.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A druga stvar je sledeća: režim koji je kontrolisao optuženi vam je dozvoljavao da širite one poruke koje ste šir-

ili i da koristite tu terminologiju koju ste koristila, zbog toga što vas je koristio kao oruđe za sopstvene interese. Vi shvatate i tu tvrdnju, je li tako?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: To nije tačno, to nije istina, nikada me taj režim nije koristio i sve šta sam bilo kada govorio, govorio sam u ime svoje lično i u ime Srpske radikalne stranke koju sam predvodio. Niko nikad nije ni bio u prilici da mi dozvoljava šta ću da kažem, a ne dozvoljava ono šta ne bi trebalo da kažem. U to vreme nije bilo nikakve mogućnosti ni da me neko natera da nešto govorim, ni da mi zabrani da nešto govorim.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Šešelji, da li je moguće da vas je režim možda koristio, instrumentalizovao, a da vi toga niste bili svesni?

SVEDOK ŠEŠELJ: Ne, i to je nemoguće. Sve šta sam govorio je u sklopu mog ideološkog koncepta koji sam zastupao mnogo godina pre nego što je gospodin Milošević došao na vlast u Srbiji i zbog čega me je raniji komunistički režim sistematski progonio i zbog čega su mi knjige zabranjivane, odlazio u zatvor i tako dalje.

SUDIJA ROBINSON: Hvala, gospodine Najsi, nastavite.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da bi stvari bile jasnije, gospodine Šešelji, u slučaju da nisam ranije jasno stavio do znanja jednu tvrdnju Tužilaštva u pogledu vas, da ste vi bili smrtonosno oružje kojem je optuženi dozvolio da operiše u bivšoj Jugoslaviji i da širi nacionalnu mržnju. Da li to prihvatate?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ja nikada nisam širio nacionalnu mržnju i u sklopu svih rasprava o međunacionalnim odnosima, ja sam iznosio samo istinu, istorijsku istinu i trenutnu istinu o zbivanjima čiji smo bili savremenici u to vreme.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ovaj dokument koji je pred nama potiče iz novembra 1993. godine i nosi naslov "Optužujem Miloševića". Na engleskom je to stranica 12, a vi treba da pogledate poslednju stran-

icu, to je stranica 85 na srpskom. Naćićete tu jedno pitanje koje glasi: "Mislite da niste izazivali zloćine". Da li je to pitanje na vrhu te strane? Možda je na prethodnoj? "Mislite da niste izazivali zloćine ...

SUDIJA ROBINSON: Ko to pita? Da li je to retorićko pitanje ili ...

TUŹILAC NAJS: Ne, ovo je jedan intervju.

SVEDOK ŒEŠELJ: Gde je to?

TUŹILAC NAJS – PITANJE: To je ili na strani 83 ili na strani 84, kada vas novinar pita "mislite da niste izazivali zloćine".

SUDIJA ROBINSON: Na engleskom, strana 12?

TUŹILAC NAJS: Starana 12 za nas, a za svedoka strana 83.

SUDIJA ROBINSON: Na dnu strane 12 na engleskom.

TUŹILAC NAJS: Da li ste pronašli, gospodine Œešelj? Možda nismo ni kopirali tu stranicu i, u tom slućaju, to je moja greška. Proćitaću vam taj paragraf. Vidite da li možete to da pronađete. Novinar vas pita: "Mislite da niste izazivali zloćine", a vi odgovarate: "Ne, ja nikad nisam izazvao zloćin". Onda vam postavljaju sledeće pitanje: "Kako ste onda mislili da će da se ostvari vaša ideja o podeli sa Italijom, linijom Karlobag - Ogulin - Karlovac - Virovitica?" Kada pronađete to pitanje ...

SVEDOK ŒEŠELJ – ODGOVOR: Nemam ja to ovde, gospodine Naj.

TUŹILAC NAJS: Izgleda da je došlo do neke greške u sparivanju. Ne znam zašto?

SUDIJA BONOMI: Vi, isto tako, kažete da je to na kraju srpske vrzije, a u engleskom je daleko od kraja.

SUDIJA ROBINSON: Gospodin Najs, sad ćemo da odemo na pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA ROBINSON: Nastavite, gospodin Najs.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Izvinjavam se što verzija na BHS nije bila ranije na raspolaganju, pošto sam hteo da pročitam jedan pasus koji nije bio u tekstu. Sada imate pred sobom jedan pasus koji je na engleskom na kraju stranice 12: "Mislite da niste izazivali zločine", vi ste odgovorili: "Ne, ja nikad nisam izazvao zločin". Dalje vas novinar pita: "Kako ste onda mislili da će da se ostvari vaša ideja o podeli sa Italijom, linijom Karlobag - Ogulin - Karlovac - Virovitica? A vi ste rekli: "Možda bih se odlučio za opciju rata. Čak sam tada bio ubeđen, da nije bilo izdaje na armijskom vrhu i da smo imali slobodne državne lidere, verujem da bismo se podelili bez rata. Da se vojska odmah povukla iz Slovenije, kao što sam zahtevao na mitingu koji je održan na Trgu republike u Beogradu, da se povukla iz Hrvatske do linije Karlobag - Ogulin - Karlovac - Virovitica, sve bi se odmah završilo i ne bi bilo rata. To je bilo vaše stajalište. Pretpostavljam ...

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Bilo bi dobro kada bi vaši prevodioci imali tekst na srpskom, a ne da prevode sa engleskog, pošto se prevod baš ne slaže u potpunosti.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Prevodioci nemaju taj tekst. Da li ima neke suštinske razlike?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: U principu i nema suštinske razlike, ali nije verno originalu, ako vam je stalo uopšte do toga.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sledeće pitanje je, a vi možete da čitate odgovor iz srpskog originala, dakle, ja ću da čitam pitanje, a vi čitajte odgovor. "Govorili ste mnogo protiv ljudi drugih nacionalnosti o njihovom otpuštanju sa posla i progonu tih ljudi". Vaš odgovor je bio?

SUDIJA ROBINSON: Tužilac od vas traži da odgovorite?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: “To nije ratni zločin”. To je bio moj odgovor.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sledeće pitanje je bilo: “Ali vaše intonacije mogu da navedu mnoge ljude da čine razne zločine”. Molim vas da pročitate svoj odgovor na srpskom.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: “Ne, mogao je navesti ljude da mrže”.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Znači vi ste se bavili aktivnostima koje su mogli da navedu ljude u bivšoj Jugoslaviji da se uzajamno mrže? Je li tako?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Vi niste dobro protumačili prethodno pitanje. Ovde novinar pita: “Mnogo ste govorili protiv ljudi drugih nacionalnosti i otpuštanju sa posla i o progonu tih ljudi.” Kad sam ja odgovorio: “Pa to nije ratni zločin”, ali ovde se podrazumeva da su to konkretni ljudi i novinar tačno zna na šta misli. Ja sam poimenično napao jednu grupu ljudi koja je u Beogradu, iako su pripadnici drugih nacionalnosti, većinom su bili Hrvati, učestvovala u propagandnom ratu protiv srpskog naroda. To je bila jedna grupa novinara, ja sam tačno poimenično naveo koji su to novinari. I nisu bili samo Hrvati.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sledeće pitanje glasi. “A od mržnje do zločina, put je kratak”, a vi ste na to odgovorili?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: “Ja mrzim mnoge ljude, ali nisam pokušao za to da ih zbog toga ubijem.”

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Pitaju vas dalje: “Zato što niste bili u takvoj situaciji? Da ste bili u ratu”, neću da idem dalje. Časni Sude, samo da završim sa ova dva pitanja. Kaže se: “Da ste bili u ratu i da je neko stajao pred vama goloruk”, a vi ste odgovorili ...

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ovde ima jedna greška. Pošto je ovde reč o novinskom intervjuu, ovde stoji: “Bio sam u ratu i saslušavao

sam ratne zarobljenike”, u izvoru mora da stoji “i razgovarao sam sa ratnim zarobljenicima”, jer ja, zaista, nikad nisam nigde saslušavao, ali jesam u dva navrata razgovarao sa ratnim zarobljenicima. I onda kažem, recimo, u kninskom zatvoru i, recimo, u Borovu Selu. Ja sam obilazio zatvor u Kninu u novembru 1991. godine. Tamo je bilo i Hrvata zarobljenika i bilo je uhapšenih Srba. Ja sam posetio i jedne i druge. Razgovarao s njima, ti ljudi su i danas živi i mogu da posvedoče da nikome nijednu ružnu reč nisam uputio. Razgovarao sam kako se prema njima postupa, kako se ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. U redu, stanite. Novinar kaže: “Nije bilo nikakvih dokumenata da je Hitler (Adolf Hitler) naređivao da se ubijaju Jevreji” ... Vi odgovarate na vrhu strane 14. Molim vas, vi pročitate odgovor.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ja kažem: “Postojale su naredbe” što je i tačno. Pa onda još dodajem: “Makar iz uva u uvo, makar izjave svedoka, pa postojala je konkretna posledica, postojao je konkretan čin. Za čin je odgovoran onaj ko je vlast u toj državi. Ja nikad ni u jednoj državi nisam bio vlast”.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dalje vas pitaju: “Vi ste bili vrlo bliski vlastima, to ne možete da poreknete”. Vi pitate: “Šta to znači, vrlo blizak vlastima”. Novinar kaže: “Znači veoma uticajan čovek”, a vi kažete: “Kako se ogledao taj uticaj?” Stvarnost je bila takva, gospodine Šešelji, da ste vi držali govore pune mržnje i to je bilo oruđe kojim su se ljudi navodili da čine zločine, a što je bilo u interesu ovog optuženog. Da li ćete to da poreknete?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: To poričem kategorički. Prvo, nisam držao govore pune mržnje, ako sam iznosio nešto jezikom mržnje, onda su to bili konkretni pojedinci ili grupe, a ne apstraktni ljudi, a nikada ti govori nisu bili usmereni u smislu podstrekivanja bilo koga da čini zločine. I vi nemate nijednog dokaza za to.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. Da se vratimo na početak ovog dokumenta, to je prva stranica i na engleskom i na srpskom i prvi

dugačak odgovor. Ovo je, naravno, u vašoj knjizi tako da možete da vidite format i, ako je potrebno, vi ćete to da objasnite. Odgovorili ste na pitanje kako ste uhapšeni 20. oktobra, vi ste govorili kako je policija uhapsila nekoliko članova vaše partije širom Srbije i dalje vas pitaju. "Vreme je da date neke dokaze da ćete da koristite drugu taktiku", a vi ste rekli: "Već smo prezentirali neke dokaze. Nekoliko puta sam rekao da nismo imali paravojne jedinice, a ono šta nisam rekao je činjenica da su naši ljudi bili uključeni u vojne i policijske jedinice na svakom delu fronta."

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Gde se to nalazi?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Prva strana u dokumentu na srpskom jeziku.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: A to je prethodni dokument. Nije to isti dokument.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ne, to je iz iste knjige, jeste li našli sada?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Prethodni je bio nastavak pet intervjuva, a ovo je nastavak četiri.

SUDIJA BONOMI: Kod nas je to u istom dokumentu. Ovde mora da ima neka zabuna, zato se stranice ne poklapaju. Ovo mora da se sredi.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Proveriću nakon završetka rada. Znači vi odgovarate: "Već smo prezentirali neke dokaze. Nekoliko puta sam rekao da nismo imali paravojne jedinice, a ono šta nisam rekao je činjenica da su naši ljudi bili uključeni u vojne i policijske jedinice na svakom delu fronta i nikada, do sada, nisu bili sami. Nalazili su se često pod komandom Mihalja Kertesa, Radovana Stojčića Badže, Frenkija čije ime trenutno nemamo sad ovde, ali on je šef Obaveštajne uprave Sužbe državne bezbednosti Srbije. Našim dobrovoljcima ne može da se pripiše nikakav ratni zločin, a ovi koji su uhapšeni nisu svi članovi Srpske radikalne stranke". Tu ću da stanem. Znači, upravo ovde kažete vrlo jasno i glasno da su vaše jedinice uvek bile skoro na svim ratištima pod rukovodstvom Kertesa, Stojčića i Frenkija. Da li je to tačno ili nije?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: To je jedan dugi intervju koji sam dao za list "NIN" u nekoliko nastavaka, čini mi se u pet nastavaka i ja ovde ponavljam ono isto, dakle, s jedne strane, što se vidi iz samog intervjua, sistematski se hapse pripadnici Srpske radikalne stranke, uglavnom dobrovoljci, a ja, s druge strane, optužujem i napadam povodom toga. I tačno je da sam to tada rekao. Ali tačno je i sve ono šta vam kažem zašto sam to rekao i kako sam rekao i u kakvoj situaciji. Znači, moj jedini način da kontriram policijskoj akciji je bio da žestoko napadam, da gađam u čelo i da konstruišem, pri tom, protivoptužbu. Jer i njihove optužbe su bile lažne ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu ...

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: ... kao i da su dobrovoljci počinili zločine, da su pljačkali, da su ovo, da su ono.

TUŽILAC NAJS: Molim da se oba ova pasusa uvedu u dokazni materijal i da obezbedimo na kraju ove sednice da svi podneti dokumenti budu u jednom paketu, onako kao što to imaju sudije.

SUDIJA ROBINSON: Da.

sekretar: To će da bude dokazni predmet 895.

SUDIJA ROBINSON: Možda ćete vi to kasnije da pregledate, gospodine Najs i možda će biti bolje da nam date to kao odvojene dokumente.

SUDIJA BONOMI: Vi ste nam dali dva dokumenta. Da li ćete da nastavite s ovim drugim? Pošto sve šta ste pitali do sada na engleskom, je iz samo jednog dokumenta. Ako se ova konfuzija sad ne razjasni, to će da se nastavi i onda ćemo dokumente da podnosimo tri ili četiri puta odvojeno, pre nego što to bude razjašnjeno.

TUŽILAC NAJS: Originalni dokument pred sudijama ima odlomke iz dve glave na engleskom i jedna od njih je samo na srpskom. U

drugom dokumentu imate drugi prevod na BHS, nadam se. Možemo li da ...

SUDIJA ROBINSON: Da li smo dobili broj?

sekretar: To je 895, časni Sude.

TUŽILAC NAJS: Ostalo nam je još nekoliko pitanja. Ovaj svedok je pokrenuo pitanje o primerku "Velike Srbije" gde je prikazana jedna zahvalnica sa potpisom Frenkija. Mislim da je taj dokument sada spreman da se podeli.

SUDIJA KVON: To je taj dokument na koji se pozivao sudija Bonomi.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Izvinjavam se, nisam shvatio o čemu on govori. Hvala vam za ovo. Možemo li vrlo kratko da pogledamo u to pošto je sada na raspolaganju za dodatno ispitivanje. Pogledajte ovaj članak koji se nalazi oko slike dokumenta. Tu imamo više dokumenata, ne samo jedan, sad neću imati vremena da ulazim u to, u kojima se govori o tome kako su služili vaši ljudi. Pogledajte ovaj članak, imate ceo članak iz svog časopisa, gde se govori o osnivanju Srpskog četničkog pokreta, je li tako, naslov je "Osnivanje Srpskog četničkog pokreta"?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ne, ja taj članak nisam dobio. Dobio sam članak "Ratni put vojvode Branislava Vakića".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Izvinjavam se, to je u redu. A onda možete da okrenete stranu 3 na engleskom, pogledajte podnaslov "Vatreno krštenje". Ne mogu da vidim broj strane, ali to je na desnoj strani u odnosu na ovo "Ratni put vojvode Branislava Vakića". Ako onda pogledate prvi citat Branislava Vakića pred kraj: "Put od Niša do Apatina dobrovoljci su prešli na redovnoj liniji "Niš-ekspres-a". Ja sam sa petoricom svojih saboraca pošao sopstvenim kolima. U Apatinu nas je dočekaao jedan od komandanata četničkih jedinica, sadašnji četnici vojvoda Jova Ostojić. Čamcima smo pod okriljem noći prelazili Dunav

kojim su patrolirali ustaški brodovi. Teško je i rizično bilo prelaziti Dunav u to vreme. Na drugoj obali nas je čekaio pokojni heroj Vukašin Šoškoćanin koji je naših tridesetak boraca” i tako dalje i tako dalje. Da li je taj deo Vakićeve priče koji je objavljen u vašem časopisu istinit?
SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Pa ja mislim da jeste. On priča o svom iskustvu tu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. Pošto je vaš časopis objavljivao ono šta je Vakić govorio, da li je, po vašem shvatanju, taj časopis objavljivao istinit prikaz njegovog učešća u borbama izvan Srbije?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Slušajte, ovaj su članak pisali po Vakićevoj priči Nikola Dinić i Dragoljub Stamenković. Ja taj članak nikad nisam ni pročitao, ali mogu sada da ga čitam zajedno s vama, pa da vam kažem gde je Vakić u pravu i gde, eventualno, nije u pravu, ako ima takvih mesta. Ali, isto tako, morate imati u vidu ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Nemamo vremena za to. Tražiću da se ovaj dokument uvede u dokazni materijal kada pogledamo još jedan pasus. Okrenite, molim vas, mislim četiri lista i na četvrtom ćete da vidite podnaslov “Istočna Bosna”. Na engleskom je to stranica 14, a na srpskom tekstu je to, otprilike, 10, 15 redova niže. “Nedugo potom saznajem da je Kuljanin komunist i saradnik Službe državne bezbednosti. Inače danas se on nalazi u Vlasenici i komandant je garnizona u tom mestu. U međuvremenu se u Skelanima stacionirala 63 Specijalna padobranska jedinica iz Niša”. Da li je to šta piše u vašem časopisu, tačno?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ne mogu to da nađem.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je pod naslovom “Istočna Bosna”, poslednja kolona na stranici, ispod dokumenta koji je potpisao predstavnik jedne službe druge države. Časni Sude, to možete da pronadete osam ili deset linija na gore.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Kažite mi koji pasus.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Podnaslov “Istočna Bosna”, desni stupac.

Gornji deo. To je u desnom stupcu pri sredini gornjeg paragrafa. I tu vi pominjete 63. padobransku jedinicu.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tu, dakle, stoji: "U međuvremenu se u Skelanima stacionirala 63. specijalna padobranska jedinica iz Niša." Da li je to tačno? To je u Bosni i Hercegovini. Da li je to tačno ili netačno?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ja ne znam tačno kako su se ti događaji odvijali. Ovo je moralo biti 1993. godine, nakon otmice grupe Muslimana u vozu u Štrpcima, gde prolazi pruga Beograd - Bar. Po mojim saznanjima, tada je jedna jedinica policije iz Srbije ušla u Republiku Srpsku i tih osam kilometara obezbeđivala, kako se više ne bi ponovilo ono šta se desilo sa grupom od dvadesetak Muslimana koji su sknuti s voza i pobijeni u okolini Višegrada. To je jedna mogućnost. Druga mogućnost je da je to bilo u vreme kada su se muslimanske jedinice iz Srebrenice probile prema Skelanima i počeli da gađaju Bajinu Baštu. Ali ne mogu vam ja sada tumačiti šta je neko drugi rekao.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Zaustavimo se ovde. I konačno, kraj sledećeg paragrafa. To je možda na sledećoj stranici. Na engleskom je to stranica 15. Pri kraju on kaže: "Često sam pozivan na dogovore u štab specijalnih snaga MUP-a Srbije i lično sam upoznao komandanta, gospodina Obrada Stevanovića i njegovog zamenika Frenkija Simatovića." Da li je to tačno da su ljudi poput Vakića bili u redovnom kontaktu sa Stevanovićem i Frenkijem.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Otkud ja to znam ako tu nisam bio. Ako je ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dobro.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Momenat, ja imam ovde neka saznanja. Ako je reč o slanju te jedinice koja je obezbeđivala deo pruge Beograd - Bar, onda je ona ušla na teritoriju Republike Srpske, uz dozvolu vlasti Republike Srpske i onda je to moglo biti obezbeđivan-

je osam kilometara pruge. I opšte je poznata činjenica da je tada jedna jedinica policije iz Srbije ušla u Republiku Srpsku, jer pruga Beograd - Bar koja celom dužinom prolazi kroz Srbiju i Crnu Goru, sa svojih osam kilometara prolazi kroz Republiku Srpsku.

TUŽILAC NAJS: Hvala. Možda ćemo da imamo vremena za to pitanje, a možda i ne. Časni Sude, ovo je časopis iz koga je uzet taj dokument. Govorilo se o tome da treba da se vidi ceo članak i ja predlažem sledeće: iznosim tvrdnju svedoku da je ono šta je on na svojoj konferenciji za štampu rekao o Vakiću, tačno, u onoj meri u kojoj se govori o tome šta je Vakić radio van Srbije. Molim da se kopija ovog članka uvrsti u spis.

SUDIJA ROBINSON: Da.

sekretar: To će da bude dokazni predmet 896.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A sada slična tema, još jedan dokument, izvod iz beogradskog "Telegrafa". Imamo i fotokopiju članka. To je intervju između Miladinovića i Vakića. Vidite, na prvoj stranici možete da pronađete jedan Vakićev odgovor, u stvari na našoj prvoj strani na engleskom. Vakić u svom odgovoru kaže: "Tvrdnje su ozbiljne", vidite li taj paragraf? To je drugi paragraf, u drugom stubcu. I u drugoj rečenici se kaže: "U Borovo Selo nas je pozvao pokojni Vukašin Šoškoćanin i tu smo dobijali oružje "Tompson" (Thompson) od tadašnje JNA. Početkom novembra 1991. godine, mi srpski četnici smo, na poziv JNA, preko Negoslavaca ušli u Vukovar. Tada smo od majora tadašnje JNA, Veselina Šljivančanina, dobili oružje i saradivali sa njim odnosno sa jugoslovenskom vojskom". Da li je tačno to šta on kaže u intervjuu?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Sad vam skrećem pažnju na nešto šta je veoma važno. Vi ste tvrdili, pozivajući se na neke moje izjave protiv gospodina Miloševića, da smo u Borovu Selu od policije dobili oružje. Evo vam i Vakić potvrđuje da smo te "Tompson", zastarele, dobili od JNA, odnosno to je bilo iz skladišta Teritorijalne

odbrane, on tu nije sasvim precizan. Evo vam dokaz protiv one vaše teze.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sledeća stubac za vas, a sledeća strana za Pretresno veće, Vakić kaže: "Početkom 1992. godine, od tadašnje JNA smo dobili poziv da uputimo neke dobrovoljačke jedinice u Krajinu. Pozvao sam veliku grupu dobrovoljaca iz ovog dela Srbije na obuku u kasarnu 'Bubanj Potok'," da li je to tačno?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Gde se to nalazi?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: To je na prvoj stranici, treći stubac, dno trećeg stupca. To ja tačno, zar ne?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: A zatim idemo sada na ... To je isti paragraf gde on kaže: "Za tih šest meseci, dakle od januara do jula, u ovoj beogradskoj kasarni je bilo stacionirano i obučavano više od 6.000 naših dobrovoljaca, koji su bili upućivani u Drniš, Divoselo i u Počitelj." To je u Hrvatskoj, zar ne? Ovo je tačno?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ovo ne može da bude tačno, on je ovde pogrešio, jer on govori za tih šest meseci od januara do jula 1992. godine. A Divoselo i Počitelj su se desili 1993. godine, koliko se ja sećam, tako da je on tu malo pobrkao te stvari, ili je novinar u interpretaciji ... Znae, često se dešava u novinskim intervjuima da novinar ne prenese doslovno ono šta je čuo, pa on skraćuje po nekoj svojoj logici. Koliko se ja sećam, Divoselo i Počitelj su se desili 1993. godine. I tad se nije išlo iz kasarne u Bubanj Potoku.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sledeća stranica. Što se tiče teksta na engleskom, ostajemo na istoj strani. Za vas sledeća strana, leva kolona, pri vrhu kolone, odgovor počinje rečima: "Početkom 1993. godine", a na sredini tog odgovora pronalazimo sledeće: "Nije bilo dovoljno oružja i uniformi za sve nas i potražio sam pomoć lično od generala Perišića koji je tada bio komandant Treće armije. Iz Skelana sam kod njega odlazio tri puta. On je obećao da će borbe da snabde unifor-

mama" i tako dalje i tako dalje, to je tačno, zar ne?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Pa verovatno, ali, pazite, šta stoji ovde. Nemojte, gospodine Najs, da preskačete. "Iz Skelana sam tri puta odlazio kod njega", dakle kod Perišića. "Obećao mi je i, zaista, dao uniforme za 80 boraca, donji i gornji veš, nešto hrane, dvogled za noćno osmatranje koji mi je bio potreban. Oružje od njega nisam dobio." Znaite, nepotpun odgovor je netačan odgovor, uvek.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sledeće pitanje i odgovor, nastojim da se ne zadržavamo previše ... Vakić kaže: "Ni tada nije bilo sve u redu. Još 1992. godine su ubijeni naši istaknuti dobrovoljci Zoran Doderović i Milan Ćuk od strane JNA. U tome su učestvovali pukovnik Ljubiša Beara, Vinko Pejčić i majoru Ostojić." I zatim, usledećem paragrafu, on kaže: "Ljubiša Beara je, inače, čovek koji je organizovao poznati banjalučki puč septembra 1993. godine za svrgavanje Karadžića." Dve stvari u vezi s tim: Beara je čovek koji je sada optužen za Srebrenicu, a udar iz septembra 1993. godine u Banja Luci je incident za koji ste vi tada optuživali optuženog. To je tačno zar ne?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Vidite ovde, moja optužba je bila na osnovu pretpostavke, konstrukcija i tako dalje. A banjalučki puč još do kraja nije rasvetljen i niko još nije pozdano saopštio šta se tačno tamo deslo. Po mojim saznanjima, zaista je bio umešam SK - pokret za Jugoslaviju. To je sve do 1993. godine bila generalska partija. Najviše generale i oficire bivše JNA ona je prinudno u svoje redove učlanjivala. E sad, da li je ovo tačno ili ne, to je sad pitanje. Ljubiša Beara je bio šef jedne od vojnih službi bezbednosti Glavnog štaba Vojske Republike Srpske. Očigledno je da su te službe bile umešane u banjalučki puč, ali niko nikada nije do kraja taj puč rasvetlio. A ja sam nagađao, konstruisao, a i zgodno mi je bilo u jednom momentu da napadnem neke ljude iz Srbije, ali ja tada nisam napao gospodina Miloševića za taj puč. I vi možete naći moj govor iz savezne Skupštine i ja njega uopšte ne pominjem u tom govoru.

SUDIJA BONOMI: Pre nego što krenete dalje, da se vratimo na ovo

vaše poslednje pitanje, preposlednje, kada je gospodin Šešelj malo opširnije odgovorio i sada nam je jasno zašto je on šire odgovorio. Nisam to razumeo sve dok nisam sve pročitao. Jer vi ste rekli u svom pitanju da je Perišić obećao i dao oružje za 80 ljudi, a u dokumentu stoji uniforme. Naime, naglašava se to da oružje nije predato. Možda bi to trebalo da proverite u transkriptu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vraćićemo se kasnije na Bearu i optuženog, a sada idemo na sledeće pitanje gde se pominje saradnja sa MUP-om Srbije. Vakić kaže: "Itekako je bilo saradnje. U borbama od Skelana do Srebrenice borili smo se zajedno sa specijalnim snagama MUP-a Srbije pod komandom Obrada Stevanovića koji je treći čovek u srpskom MUP-u. Ja sam sa njim na skelanskom ratištu odlično sarađivao. On je imao štab u Bajinoj Bašti i ja sam iz Skelana dolazio kod njega na dogovor. Obraćao sam mu se za sve šta mi je bilo potrebno, a on je izdavao naređenja gde treba da se krene. Od početka aprila do 25. maja prošle godine smo ratovali zajedno sa specijalcima MUP-a" i zatim se na sledećoj strani na engleskom nastavlja: "Nešto kasnije nam je MUP Srbije uputio poziv da se spremamo i ukoliko, ne daj Bože, zatreba, budemo zajedno sa njima. Odazvali smo se pozivu. Ja sam prikupio ljude i tokom jula i avgusta prošle godine smo otišli u centar za obuku na Tari. U to vreme sam kontaktirao i sa Frenkijem iz specijalnih snaga MUP-a. Onog trenutka kad bih sakupio dovoljan broj dobrovoljaca, on je slao službeni autobus iz Beograda u Niš. Iz Niša su dobrovoljci kretali na obuku na Taru. Samnom je u to vreme bilo oko 400 ljudi iz Niša, Zaječara, Pirota i Kragujevca, odakle je trebalo da četnici i dobrovoljci zajedno sa specijalcima MUP-a krenu ka Srebrenici i Goraždu, ukoliko bi poturice krenule u veću ofanzivu." Da li je to, prema vašim sazanjima, tačno?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Vi od mene tržite da komentarišete tuđi tekst, a treba da imate u vidu da je Tara u Srbiji, a Vakićeva saradnja sa MUP-om mogla je biti ostvarivana samo u dva slučaja: u slučaju zaštite tih osam kilometara pruge Beograd - Bar ili u vreme kad su muslimanske jedinice napale Bajinu Baštu.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ali to nije ono šta tu piše.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: E sad, imajte u vidu još jednu stvar. Kad se daje intervju za televiziju ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Šešelj, gospodine Šešelj, ako dozvolite, nemojte da budete tako glasni. Tvrdnja da je ovo jedina osnova na kojoj je mogla da se zasniva saradnja, tu tvrdnju ne potvrđuje ovaj tekst, dakle, ne potvrđuje ovo šta ste vi rekli na konferenciji za štampu. Ono šta ovde govori Vakić je upravo ono šta ste vi rekli na konferenciji za štampu, o visokom nivou saradnje. Da li je sve to tačno? Vi ste to rekli zato što je to sve tačno. Obarad Stevanović je zaista bio komandant na frontu, kao što ovde i stoji.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Prvo, ja vam sad kažem da je i Vakić sledio tadašnju politiku neprijateljstva prema Socijalističkoj partiji Srbije i vlasti u Srbiji. Prema tome i mnoge njegove izjave su ovde pre naglašene. Ako je uopšte moglo biti reči ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Stvarno?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Vi ne želite odgovor.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ja želim da znam zašto vi to ranije niste spomenuli. Sećate se da sam vas ranije pitao da li je Vakić bio tamo?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Kao da Vakić nije bio tamo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ne, ali nam ništa niste rekli o tome da je on zajedno sa vama zavrbovao ljude.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Vi meni ne date priliku uopšte da odgovorim na vaša pitanja. On je samnom sedeo na konferenciji za štampu na kojoj sam govorio one stvari o kojima je bilo reči. I njegov intervju je iz tog vremena. I njegov intervju je u sklopu našeg obračuna sa vlašću u Srbiji. I to nema nikave sumnje. Ako je bilo stvarnog kontakta između njega i Obrada Stevanovića, onda je moglo biti samo u tom trenutku kada je Obrad Stevanović išao da zaštititi deo pruge Beograd – Bar, ili kad je odbijan muslimanski napad od Bajine Bašte. To mogu biti jedina dva slučaja. Ja za treći slučaj ne znam.

TUŽILAC NAJS: Molim da se ovaj novinski članak uvrsti u spis.

SUDIJA ROBINSON: U redu.

sekretar: Ovo će da nosi broj 897.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sada ćemo morati mnogo kraće da se zadržavamo na dokumentima. Ponekad ću morati da iznesem tvrdnje bez dokumenata, da vidim šta će svedok da odgovori. Da li je tačno da je vaša grupa u bilo kom smislu oslobodila područje oko Srebrenice, da su vaši ljudi oslobodili područje oko Srebrenice?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: 1993. godine kad su Muslimani početkom godine provalili u srpska sela oko Srebrenice i kad je ubijen veliki broj civila, onda su dve grupe dobrovoljaca Srpske radikalne stranke otišle da pomognu tamošnjim Srbima i srpskoj vojsci. I ja sam u to vreme i obilazio liniju fronta pored Srebrenice. To je bilo početkom 1993. godine. Bio sam i na sahrani ubijenih civila u Skelanima i tako dalje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste vi ikada izrazili stav da se Milan Martić prodao Miloševiću na osnovu toga što mu je Milošević obećao da će da ga nominuje za kandidata predsednika Republike Srpske Krajine?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Krajem 1993. godine kad je Srpska radikalna stranka ušla u sukob sa Socijalističkom partijom Srbije i gospodinom Miloševićem, Milan Martić je sa grupom funkcionera Republike Srpske Krajine izdao javno saopštenje u kome je napao Srpsku radikalnu stranku i mene lično, a mi smo onda napadali Martića istom merom. Da li sam i taj detalj rekao u odgovoru na napad, nije nemoguće. Ali kad se Milan Martić kandidovao za predsednika Republike Srpske Krajine, Socijalistička partija Srbije je javno podržala njegovu kandidaturu. Čak mislim da je bilo i aktivista Socijalističke partije koji su išli u Srpsku Krajinu da bi ga tamo podržali.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste vi za Martića rekli da je vazal

Slobodana Miloševića?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Nije nemoguće da sam i tako rekao da bih ga uvredio i uzvratio uvrede koje je on izneo protiv nas.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li je to bilo zato što je istina to da je taj čovek bio vazal odnosno lutka ovog optuženog?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Milan Martić nije bio vazal i nije bio lutka gospodina Miloševića, ali je bio u boljim odnosima sa gospodinom Miloševićem i sa vlašću u Srbiji nego Milan Babić. I simpatije vlasti iz Srbije su bile prema Milanu Martiću naspram Milana Babića. Milan Babić je bio omrznut kod vlasti u Srbiji kao nekonstruktivan, suviše radikalna, čak ekstremna i tako dalje. Takav ga je glas bio.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kada ste opisivali ono šta se dogodilo kod Srebrenice, jeste li jasno dali do znanja da ste se sa Frenkijem borili na mnogim frontovima?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ja se sa Frenkijem nikad nisam sreo ni borio sve dok ga ovde nisam upoznao u haškom zatvoru. Frenki je bio dobrovoljac u Srpskoj Krajini, tamo je predvodio jednu jedinicu koja je na glavama nosila crvene beretke i jedan broj dobrovoljaca Srpske radikalne stranke bio je upućen ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li ste vi ...

SUDIJA BONOMI: Ja nisam shvatio pitanje, gospodine Najš: "jeste li jasno dali do znanja da ste se sa Frenkijem borili na mnogim frontovima." Da li ste mislili kao na odnos saveznika ili neprijatelja?

TUŽILAC NAJS: Kao saveznik.

SUDIJA BONOMI: Možda je svedok pogrešno shvatio pitanje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Gospodine Šešelj, vi ste u jednom trenutku

rekli da ste se borili zajedno sa Simatovićem oko Srebrenice. Da li ste vi to rekli? Ako jeste, da li je to bila istina?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ja to nikad nisam rekao. Nađite mi to gde sam rekao, da smo se sa Simatovićem borili oko Srebrenice. To ja nisam rekao. Ali sam mogao 1993. godine napadati Simatovića za razne stvari, 1994. godine, 1995. godine, sve dok je taj veliki sukob trajao. Ako je Branislav Vakić zaista imao kontakt sa Obradom Stevanovićem i Frenkijem oko Srebrenice, moglo je to biti samo u dva slučaja, to kategorički tvrdim.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ovo dolazi iz knjuge "Crveni tiranin sa Dedinja". To je vaša knjiga, zar ne?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Da.

prevodioci: Mogu li prevodioci da dobiju broj tabulatora.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tabulator je 36. Da vidimo šta će svedok da kaže o ovome ...

SUDIJA KVON: Na dokumentu stoji broj 35 i 36.

TUŽILAC NAJS: Da, 35 i 36. Citat koji imam na umu nalazi se u vašim dokumentima na prvom listu čini mi se, strana broj 100. Vidite li, pri dnu strane su brojevi stranica, strana 100. Ovde vidimo naslov "Pitanje njegove lične saradnje sa vojskom i policijom", Vojislav Šešelj je istakao ... Vidite li taj deo?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vi kažete: "Sarađivali smo po pitanju rata na području Republike Srpske Krajine i Republike Srpske. Od njih smo dobijali naoružanje, dobijali smo i od vojske" i tako dalje i nešto niže stoji: "Naši su oslobađali svo područje oko Srebrenice i stegli obruč oko Srebrenice. Zatim, sa Frankom Simatovićem Frenkijem koji je načelnik Obaveštajne uprave MUP-a Srbije, takođe smo se borili na mnogim ratištima." Dakle, ovde ne stoji da je on bio sa vama lično, prema tome,

to možda treba da se ispravi, ali je pitanje da li je tačno da ste se borili na mnogim frontovima sa Frenkijem Simatovićem.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Pa slušajte, sve dok je trajala borba za Republiku Srpsku Krajinu, dok se on borio tamo, borili su se i dobrovoljci Srpske radikalne stranke i u tom smislu može biti tačno. Ali drugo, vidi se iz svega ovoga da ja ovde želim i da napadnem policiju, jer ja ono šta je realna činjenica da smo od vojske dobijali naoružanje, sad iskrivljujem i optužujem policiju. Ali se postavlja pitanje odkud bi policija imala toliko naoružanja. I zašto bi ga dobijali od policije kada možemo od vojske i zašto su svi dobrovoljci bili u sastavu JNA. I treće, 1991. godine, JNA je mogla kompletnu policiju Srbije da mobilise i uputi na front pod komandom armijskih generala. I to je bilo po zakonu i po Ustavu tadašnjem.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Tvrdnja koju sam izneo, siguran sam da ste vi to razumeli, je da nema nikakvog razloga da se to na taj način iskonstruiše. To šta ste vi rekli je tačno, a vi to sada poričete zato što znate koliko to šteti optuženom. To je tačno, zar ne?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Nije tačno. Ja ovde nisam da štitim optuženog, mene je optuženi ovde doveo kao svedoka Odbrane da istinito svedočim o činjenicama, a on je unapred računao da bi te činjenice mogle ići njemu u prilog. Ali je činjenica ta da u sukobu sa optuženim nismo birali sredstva svojevremeno.

TUŽILAC NAJS: Svedok poriče istinitost ovog paragrafa ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ne znam koliko je korektno postavljanje pitanja, jer je ovde atmosfera vezana za Srebrenicu i pitanje Srebrenice vezano za 1995. godinu, pa sva ova pitanja koja se u vezi sa Srebrenicom i tim krajem postavljaju gospodinu Šešelju, očigledno se odnose na 1993. godinu, a ne na 1995. godinu. I smatram da ta konfuzija ne bi smela da stoji u pitanju.

SUDIJA ROBINSON: Moram da kažem, gospodine Miloševiću, da ja

mislim da tu nema konfuzije.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, ja sam nastojao da ograničim količinu materijala koju uvrštavam u spis, međutim svedok je rekao da su neke stvari ovde netačne, pa bi možda trebalo da se ceo ovaj dokument uvrsti u spis.

SUDIJA ROBINSON: U redu, molim da se to uvrsti u spis.

sekretar: Dokazni predmet broj 898.

SUDIJA BONOMI: Možda sam ja ovde nešto pogrešno shvatio. Ovo šta je rekao optuženi, da je ovaj dokument objavljen 1993. godine i oslobođanje Srebrenice, o kome se govori u ovom dokumentu, se dogodilo, kada?

TUŽILAC NAJS: 1993. godine. To nije 1995. godina.

SUDIJA BONOMI: Hvala.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sad ćemo da pređemo, časni Sude, za predioce to je broj 43 ... To je iz vaše knjige "Veštica iz Tolsojeve ulice". Onaj pasus koji smo iskopirali je kratak, on je na stranici 231 u vašem tekstu, negde na sredini. Vi kažete sledeće, u vezi Arkana: "Što se tiče Željka Ražnatovića Arkana, on je čovek Slobodana Miloševića, samim tim što je čovek Radmila Bogdanovića i Radovana Stojčića Badže. Ne može Milošević da udara na svoga. Zašto oni ne mogu Arkanu da sude? Zato što bi onda morali da sude glavnom Arkanovom gazdi, Badži. Arkan je u ovom ratu služio za pokrivanje Radovana Stojčića Badže. I Arkan ništa nije uradio, a da režim u Srbiji nije znao za to. Suditi Arkanu, znači suditi samome sebi. Takva je pozicija Slobodana Miloševića." To su vaše reči iz 1994. godine. Da li su istinite?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Te godine ja na sve načine pokušavam da vežem Arkana za gospodina Miloševića da bi što više politički naštetio gospodinu Miloševiću. A ja za to nisam imao dokaza. Doduše

jeste Arkan bio u dobrim odnosima sa Badžom i to se znalo, a ja sam činjenicu da su oni zaista bili u dobrim odnosima, koristio da politički napakostim gospodinu Miloševiću. A Arkan je u to vreme bio toliko moćan da je i vlast prezala da se s njim obračuna. Zaista je imao vaninstitucionalnu moć ogromnu, ogroman novac na raspolaganju, organizaciju kriminalnog karaktera i tako dalje. I sama vlast se pribijavala sukoba sa Arkanom.

SUDIJA ROBINSON: U pitanju “zašto oni ne mogu Arkanu da sude”, kosu ti “oni”?

SVEDOK ŠEŠELJ: Pa “oni”, to je vlast. A ja sam vam već rekao za slučaj kad sam razgovarao sa jednim policijskim inspektorom koji je došao samnom da razgovara povodom mojih optužbi da je Arkan ubio izvesnog Isu Leru iz Beograda i taj mi je policijski inspektor rekao da oni imaju dosta indicija, ali ne mogu da izvedu dokaze protiv Arkana. I da zbog toga se ne usuđuju da uđu u proces protiv njega. Šta se dešavalo? Niko se nije usuđivao da svedoči protiv Arkana i ko je znao. On je imao i neke ljude iz režima koje je uspešno potkupljivao, koji su ga štitili.

SUDIJA ROBINSON: U redu, hvala.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vaša zapažanja su ovde vrlo jasna. Razlog zbog koga ne može da mu se sudi je što bi to otkrilo veze između njega i vrhuške režima. To je vrlo ozbiljna optužba protiv režima, u svakom slučaju.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: To je veoma ozbiljna optužba kao i sve moje optužbe protiv gospodina Miloševića iz toga vremena. Ali ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Izvinite, recite mi da li vi zaista kažete da je Arkan bio izvan svake kontrole? Je li on sam vodio rat, je li on započeo rat? Da li je on bio toliko slobodan da nikom nije odgovarao? Kakav je vaš stav o Arkanu?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Arkan, kad se desio rat, je imao

dvostruke motive. S jedne strane su bili patriotski motivi, jer on je bio hrabar čovek i mislim da je imao i određene patriotske inspiracije. Ali uz to, Arkan je i kriminalac i to najveći kriminalac u Srbiji. I on nije te kriminalne motive mogao u sebi i da suzbije i u vreme rata. I tada je njegova sklonost ka kriminalu itekako došla do izražaja. E sad, ima tu jedan problem. Arkan je zaista bio blizak sa Badžom, a ja sam vam već rekao prvih dana mog svedočenja da je Badža ubijen oko šverca duvana i rekao sam ko ga je, po mojim saznanjima, ubio. Znači, Badža nije bio nesklon da, takođe, učestvuje u poslovima te vrste, zloupotrebljavajući svoju visoku policijsku funkciju. A ono šta je ovde pre naglašeno i šta ovde ne može ničim da se dokaže, to je veza gospodina Miloševića s njima u tom pogledu. Ja ovde konstruišem napad protiv gospodina Miloševića koristeći neke realne činjenice koje mi idu u prilog za tu konstrukciju. A kad vi to pokušate da pretočite u vaši optužnicu, vidite da niste u stanju. Ne može to. Ovo može da se u političkim obračunima koristi, ali u sudskom procesu to je apsolutno neodrživo.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Časni Sude, zamolio bih da ovaj dokument uđe u spis. Gospodine Šešelj, ja sam vam jasno rekao da tvrdim da kad ste govorili da je Arkan praktično čovek optuženog, uz posredstvo Badže, vi ste samo otkrivali istinu. Vi ste to znali i znate i sada.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: To nije istina ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Šešelj, kažete da je ceo smisao ovog pasusa bio da se naudi gospodinu Miloševiću tako što će Arkan da se poveže s njim.

SVEDOK ŠEŠELJ: To je bio smisao ovog intervjua, kao i čitavog niza drugih intervjua koje sam davao tih godina. A ja sam lično ubeđen da se gospodin Milošević nikad nije ni susreo sa Arkanom. Ali neki ljudi vlasti, imali su spregu sa Arkanom i to je činjenica. Sva Arkanova moć je bila vaninstitucionalna, ali često bila zasnivana na potkupljanju izvesnih ljudi iz režima.

SUDIJA ROBINSON: I na osnovu ovoga i drugih dokumenata, svojim

govorima i svojim intervjuima, vi kažete da se Tužilaštvo samo zavarava i da pogrešno tumači izjave koje ste vi davali u političke svrhe i meša takve izjave sa onim izjavama koje su, zapravo, činjenične.

SVEDOK ŠEŠELJ: Da, ja na tome insistiram, jer na može se sve ono šta je izrečeno u uzavrelom srpskom političkom životu iz mojih usta i iz usta mnogih drugih političara uzeti zdravo za gotovo i na tome temeljiti ozbiljna optužnica. To je nemoguće.

SUDIJA ROBINSON: Zar to ne baca senku sumnje na vaše ukupno svedočenje?

SVEDOK ŠEŠELJ: Gospodine Robinson, tu ste vi da procenjujete, a ja računam na sud istorije. Ja sam ubeđen, polazim od toga, da ovaj proces ostaje kao veoma značajan sudski proces u istoriji, bez obzira na njegov ishod. I ono do čega je meni stalo, to je sud istorije o mojoj ulozi, o mojoj časti, o mom poštenju, o mojoj iskrenosti i tako dalje. A kako ćete vi prosuđivati, to je vaša stvar. I vaše presude su podložne javnoj kritici ...

SUDIJA ROBINSON: Hvala vam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Vidite, gospodine Šešelji, mislim da ovaj sledeći ...

SUDIJA ROBINSON: Mislim da nam treba broj za ovaj prethodni dokument.

sekretar: To će da bude 899.

SUDIJA KVON: Gospodine Šešelji, vi kažete da je ovo odgovor Vladi na hapšenje vaših dobrovoljaca. Možete li da nam kažete koliko je vaših dobrovoljaca u to vreme bilo uhapšeno i koliko dugo je trajalo to njihovo zatvaranje?

SVEDOK ŠEŠELJ: Ne mogu vam reći tačan broj, ali poprilično je bilo.

Više desetina, rekao bih. Po Sremu, Bačkoj, Šapcu, u unutrašnjosti Srbije i tako dalje. I oni su uglavnom držani u zatvoru oko mesec dana. I svi su pušteni i koliko mene sećanje služi, ni protiv jednog nije kasnije vođen sudski postupak. Sve se to zbivalo u vreme predizborne kampanje pred vanredne izbore 1993. godine, kad smo mi obarali Vladu Nikole Šainovića, pa je gospodin Milošević raspusto Narodnu skupštinu kada je video da će Vlada pasti. Režim je prema nama primenio represivne mere, a mi smo odgovarali na sve moguće načine. Šta nam je palo na pamet, mi smo kao političku municiju ispaljivali protiv režima. I znate, to je jedan trenutak očajanja kad se mi i osećamo nemoćni, kad pomislimo da će režim i uspeti da uništi našu partiju, kad i među mojim najbližim saradnicima počinjem da osećam strah.

SUDIJA KVON: Hvala vam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Sledeći dokazni predmet nemam na engleskom i sa ovim dokumentom ću da se bavim sutra, ali bih samo hteo da prikazem jedan pasus uz pomoć poslužitelja. Označiću vam dotični deo. To je iz vaše knjige "Srpski supružnicu Čaušesku (Ceauescu)", mislim da je to objavljeno 1994. godine, 1995. godine, zapravo, ali ovaj pasus koji gledamo je iz 1994. godine. Ako to možemo da pogledamo na grafoskopu. Da li biste počeli da čitate od kraja prve strane gde kažete: "Ja sam se spremio za Hag zaobilazeći Miloševića". Da li vidite taj paragraf?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Mutno prilično. Nemam ja to pred sobom. Niste mi dobar ovde pasus dali na ... Nema to predamnom.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da li vidite jedan deo gde piše "Ja sam se spremio za Hag zaobilazeći Miloševića. Možete li da zamislite sledeću scenu u Tribunalu u Hagu ..." Da li to vidite?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ja to nemam pred sobom.

prevodioci: Mogu li prevodioci da dobiju broj tabulatora?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Molim poslužitelja da mi vrati taj papir. To

je tabulator 44. Možda je ovde. Da li možete da pročitate taj pasus, molim vas. Gde kaže: "Ja sam se za Hag spremio zaobilazeći Miloševića ... "

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Pitanje novinarsko je bilo: "Strani mediji pišu da vas Slobodan Milošević priprema za Hag", to je pitanje. Na to pitanje ja odgovaram: "Ja sam se za Hag pripremio mimo Miloševića. Možete li zamisliti sledeću scenu na haškom procesu, sedim na optuženičkoj klupi i neprekidno jednu praznu stolicu držim pored sebe, rezervišem je za Miloševića". I onda ja retorsko pitanje postavljam: "Kako da me Milošević uputi u Hag, a da prethodno tamo ne pošalje Radmila Bogdanovića, Mihalja Kertesu, Jovicu Stanišića, Radovana Stojčića Badžu, Franka Simatovića Frenkija i druge". Ovo je intervju nakon mog izlaska iz zatvora ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala, molim vas da se ovde zaustavite. To je iz 1994. godine. Šta je to u vašoj svesti povezivalo ovog optuženog sa Kertesom, Badžom, Frenkijem i Stanišićem?

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: Ključno je pitanje šta je to pojedine strane i domaće novinare motivisalo, šta je u njihovoj svesti stvorilo pretpostavku da mene Milošević sprema za Hag?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ne, ne, moram da insistiram na ovom pitanju, ako budem imao vremena. Vi ste tu ukazali na nekoliko ljudi za koje se tvrdi da su učestvovali u zajedničkom zločinačkom poduhvatu i to ste uradili 1994. godine. Ja se pitam šta je to u vašoj svesti povezivalo ove ljude još pre nego što su te optužnice podignute? Molim vas, recite nam.

SVEDOK ŠEŠELJ – ODGOVOR: U mojoj je svesti bilo da novine pišu da Slobodan Milošević mene priprema za Hag. Ja sam prvo demonstrirao da se Haga ne bojim, jer sam se nakon tih špekulacija sam telefonom javio u Hag i vi verovatno imate dokaze da sam se dva ili tri puta javljao telefonom. Šta je u mojoj svesti? Ne možete vi mene da prinudite na odgovor koji vi priželjkujete. Ja ovde uzvraćam napad Miloševiću i dajem izjavu zbog koje u javnosti izazivam smeh: "Oдох ja u Hag, pored sebe ću držati praznu stolicu za gospodina

Miloševića". Ja to tempiram da izazove smeh u javnosti. Pa onda napadam neke ključne, ranije i tadašnje ključne ljude policije. Radmilo Bogdanović je bio ministar do 1991. godine, Mihalj Kertes je do 1992. godine bio savezni šef UDB-e, Jovica Stanišić UDB-e Srbije, Radovan Stojčić Badža, policijski general, Franko Simatović šef Obaveštajne uprave UDB-e i tako dalje. Ja ređam, znači, čitav niz tadašnjih policijskih funkcionera ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Najs, nastavićemo s ovim sutra.

TUŽILAC NAJS: Samo želim da uvedem u spis ovaj dokument na engleskom.

SUDIJA ROBINSON: Hvala vam. Gospodine Najs, moraćemo sa ovim sutra da se pozabavimo. Nastavljamo sutra u 9.00.

Fond za humanitarno pravo